

Židům

6. kapitola 2. část

(Zdokonalení, jsou vyvolení)

1 ... studovat Jeho vzácné Slovo.

2 Když jsem před chvílí vcházel, nesl jsem s sebou dvě Bible. A měl jsem krátký rozhovor s jednou paní tam vzadu a řekl jsem jí, že kdybych kázal z obou najednou, pak bych musel mít opravdu pěkné téma. Ale to je Řecký lexikon a tak bych chtěl dnes večer z něho něco přečíst. To je — to — je překlad slovo za slovem, z původní řečtiny do angličtiny. A bylo mi to velice nápomocné. Chtěl bych z toho něco přečíst, jelikož studujeme knihu k Židům a teď se zrovna dostáváme k věcem, které mají hluboký význam.

3 Před několika minutami jsem řekl bratru Nevillovi, že se dostáváme do takového místa, kde se budou lidé škrábat na hlavě a říkat: „Nu, tomu nevěřím.“ Vidíte? To je to, k čemu nyní přistupujeme. A my to milujeme.

4 Nějaký kazatel mi řekl: „Dobrá, dnes z toho bude hodně škrábání na hlavě.“

Odpověděl jsem mu: „Právě o to se mi jedná.“

Matouš 11:25; Lukáš 10:21

5 Rozumíte, Bible může mít pouze jeden význam. Nemůže mít dva významy. A jestliže jedna část Bible říká něco, zatímco druhá část Bible říká něco jiného, pak není někde něco v pořádku, vidíte. To musí mluvit stále jedno a totéž od začátku do konce. Ale zapamatujte si při studiu Bible: „Je to skryto před očima moudrých a opatrných a zjeveno nemluvňátkům,“ protože se jedná o duchovní Knihu.

6 To není kniha ze západu; to je kniha východního původu. A je pouze jeden, který ji může vykládat a tím je Duch Svatý. Vím, že každý z nás by chtěl říct, že Duch Svatý nám říká, čemu v ní máme věřit. Dobrá, nuže, jestliže každé místo Písma nám sděluje přesně totéž, pak je to Duch Svatý, který to působí. Ale jestliže se to neshoduje, a zde vznikla mezera, a tam vznikla mezera, pak s naší vírou není něco v pořádku. A, ó, to je úžasná kniha!

7 Nuže, přál bych si, abyste to dělali během tohoto studia... Nu, brzy ráno musíme odjet, bude-li vůle Páně, do Wyomingu. Modlete se

za nás. A příští týden, bratr Graham Snelling zde přítomný... On je zde, slyšel jsem ho před několika minutami, jak to ohlašoval. Náš sbor plně spolupracuje s jeho probuzením a my se modlíme k Bohu, aby mu dal nadmíru hojné, bohaté, a veliké probuzení. Bratr Graham konal probuzenecké shromáždění pro bratra — tam nahoře v Charlestownu — je to bratr Junior Cash, a měli na sto nově obrácených, pokud se nemýlím, tak se mi zdá... osmdesát čtyři. A tak vzdejme Bohu za to dík. A my věříme, že tam jich bude mít pět set osmdesát čtyři, na tom dalším místě.

8 Bratr Graham se se mnou dnes setkal a řekl: „Nuže, bratře Bille, doufám, že jsi to pochopil správně, že jsem nepřišel zahájit nějaké další dílo proti tomuto stánku, protože já jsem částí tohoto stánku.“ On je zde, aby... On cítí ve svém srdci, že by měl konat probuzenecká shromáždění a Pán ho k tomu jednoduše vede. A on zve nově obrácené a má církev, do které chce tyto lidi nasměrovat. Zde je domovský sbor, jestliže sem chcete přicházet, pokud jste se obrátili.

9 A naší povinností, jako křesťanů, je podporovat ho ze všech sil. Ať tedy Pán požehná bratru Grahamovi. A vy, každý z vás, jste srdečně zváni tam do shromáždění bratra Grahama zde nahoře a dostáváte k tomu plné svolení od tohoto sboru s tím, že s nimi plně spolupracujeme, a chceme jim pomoci, jak jen budeme moci, aby mohli být získány ztracené duše do Božího království.

10 Pán ti žehnej bratře Grahame, ať ti dopřeje velikých shromáždění. On neví, kdy skončí; on teprve začal. A tak bratr Graham to prožil obdobně jako já, procházel mnoha úspěchy a neúspěchy. Ale prostě takový je život; a to způsobuje, že si více ceníme těch úspěchů poté, když máme za sebou nějaké neúspěchy. Pokud má člověk za sebou nějaký poklesek a zůstane v tom, je zbabělec. Já si cením člověka, který se postaví a zkusí to znovu. Je to tak. Jsem si jist tím, že chápete, co tím míním. Tedy, nezapomeňte na to během toho nadcházejícího týdne.

Nuže, v knize k Židům... Dnes večer bychom nechtěli dělat žádné pozadí.

11 Nuže, příští týden, bude-li vůle Páně; bratr Neville, oznámí... Bratr Cox, který je zde nebo někdo jiný mu dá zprávu, jestli přijdeme do shromáždění příští neděli. A on to oznámí v rozhlase. A my jsme... Poslouvejte všichni jeho rozhlasové vysílání a pozvěte vaše sousedy, aby také poslouchali. A já mám velikou radost z poslechu těchto kázání a zpěvu (Nevillova kvarteta). Neříkám to kvůli tomu, že on tu sedí.

Kdybych to řekl a nemínil bych to vážně ve svém srdci, pak jsem pokrytcem. Je to tak. Pak bych byl povinen činit pokání. Ale míním to vážně. Já mu dám malé poupě růže raději teď, než celý věnec po smrti.

¹² Jednou jsem vyšel ven a tam procházela nějaká paní a řekla: „Bratře Branhame, ó, já jsem se velice radovala z tohoto poselství.“

Řekl jsem: „Děkuji.“ Měl jsem dobrý pocit.

Někdo jiný přišel a řekl: „Bratře Branhame, měl jsem užitek z toho kázání.“

Řekl jsem: „Děkuji.“

¹³ Byl tam nějaký kazatel odněkud ze severních částí Státu, on řekl: „Sláva Bohu, já nechci, aby mne lidé takovým způsobem chválili.“

¹⁴ A řekl jsem: „Já to mám rád.“ Řekl jsem: „Je v tom mezi námi pouze jeden rozdíl: ‚Já jsem po této stránce čestný‘.“ Tak je to. Každý z nás uslyší rád nějaké hezké slovo, které o nás někdo řekne. A já si myslím, že je to pěkné vyslovit nějaké hezké slovo o této věci. A jestliže si přeješ, aby o tobě někdo řekl něco hezkého, mluvte i vy o tom druhém hezky. Tak by se to mělo dělat. Měli bychom mluvit o jiných lidech ty nejhezčí věci, které jen můžeme. A to způsobí, že kolo se bude otáčet mnohem lépe.

¹⁵ Nuže, na... příští neděli, bude-li vůle Páně, podle mého názoru... bychom se měli dostávat hlouběji a hlouběji do těch velikých Božích tajemství. Budeme se zabývat Melchisedechem: kým On byl, odkud přišel, kam odešel, co se s Ním stalo, prostě všechno o Melchisedechovi.

Židům 1:1, 2

¹⁶ Tak tedy, minulou středu bratr Neville se dotkl té závěrečné kapitoly o nejvyšším Božství a kněžství našeho Pána Ježíše, které začíná na samotném počátku: „Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, ale v těch posledních dnech mluvil k nám skrze Svého Syna, Krista Ježíše.“

¹⁷ Pak on pokračuje dál a začíná vyprávět o tom typu, kým On byl, a přenáší Ho až do páté kapitoly, na konec 5. kapitoly.

Židům 6:1

¹⁸ A pak od počátku šesté kapitoly se dostáváme do naší dnešní ranní lekce:

PROTO zanechme řeči o Kristových počátečních

věcech a směřujeme k dokonalosti,...

¹⁹ Kolik z vás mělo užitek z toho poselství o dokonalosti? „Směřujeme tedy k dokonalosti,“ to bylo naše poselství dnešního rána obsaženo v šesté kapitole epištoly k Židům.

²⁰ Teď se dostáváme do místa, kde bychom chtěli začít, abychom mohli vejít do té opravdové části. Ó, všichni můžeme souhlasit s jednou věcí; s Kristovým Božstvím, jak On byl Synem Božím a jak On byl s Bohem, a jak Bůh byl s Ním, a jak On byl v Bohu, a Bůh v Něm, a tak dále. V tom jsme všichni za jedno. Ale teď od tohoto místa, nevím, v čem ještě budeme víc spolu souhlasit. A tak, ať je to jakkoliv, během každých několika večerů vám dáváme šanci, abyste napsali nějakou krátkou poznámku a vyjádřili se, co si o tom myslíte.

²¹ A já budu muset na tyto otázky později odpovídat. Jestliže je nebudu vědět, řeknu: „Bratře Neville, co si o tom myslíš?“ Řeknu: „On je zde, ať tedy na to odpoví.“ (Bratr Neville říká: „To bude tehdy, až budu číst řecky.“) Tehdy, až on si přečte lexikon a dostane ten řecký význam. Myslím si, že i pro mě nastal tento čas.

2. Petrova 1:20

²² Tedy, jestliže sem přicházíme jen s naprostou upřímností a s opravdovým úmyslem: totiž, abychom se učili. Já se chci učit také. A Bible je psána a říká: „Písmo nespočívá ve vlastním výkladu.“ To znamená, že písmo musí být vykládáno písmy, rozumíte. Každé písmo musí být vykládáno jiným místem písmo skrze celou Bibli, abychom v tom měli celek. Jelikož Bůh se nemůže měnit, protože On je neměnným Bohem.

Židům 6:1

²³ Nuže:

Zanechme

... Proto zanechme řeči o Kristových počátečních věcech a směřujeme k dokonalosti;...

Filipenským 3:13, 14

²⁴ Mám to rád, když o tom Pavel mluví. Pavel byl takovým člověkem, který se nerad zastavoval na jednom místě; on šel rád kupředu a do hloubky. Jednou v Písmu řekl: „Zapomínaje na to, co je za mnou, a vztahuje se k tomu, co je přede mnou, ženu se k cíli, k vítěznému povolání shůry.“

Židům 6:1

²⁵ Vidíte, on se prostě tlačil kupředu. A zde on říká:

Proto zanechme řeči o Kristových počátcích [kdo On byl a co On byl] a směřujme k dokonalosti;...

Matouš 5:48

26 Nuže, za první bychom se chtěli dozvědět: „Můžeme být vůbec dokonalí?“ A našli jsme dnes ráno v Písmech (u Matouše 5:48), že Ježíš řekl, abychom byli tak dokonalí jako Bůh, jinak bychom se tam nemohli dostat.

Žalm 51:5; Žalm 58:3

27 A dále shledáváme, že: „Každý jeden z nás se narodil v hříchu a byl zformován v nepravosti, přišel na tento svět, a mluvil lež.“ A že v nás nebylo nic dobrého. Jak bychom pak mohli docílit dokonalosti?

Židům 10:14

28 A zde je to, co shledáváme později o kus dál (když čteme a bereme jeden odstavec písma za druhým), že Ježíš jedinou obětí přivedl navždycky k dokonalosti Svou církev. Pak jsme učinění dokonalými, skrze Krista. A jsme osvobozeni od soudu, skrze Krista. A nikdy nezemřeme, skrze Krista. Byli jsme osvobozeni od smrti a našli jsme život, skrze Krista; nikoliv skrze nějakou církev, nikoliv skrze nějakou denominaci, nikoliv skrze něco fantastického, nikoliv skrze mluvení v jazycích, nikoliv tím, že jsme křičeli nebo jsme se třásli nebo tancovali v Duchu, nýbrž milostí!

Jan 6:44; Římanům 9:16

29 Bůh povolává, koho chce. To se děje vyvoláním, jak jsme se mohli přesvědčit. Shledáváme, že ne ten, kdo chce je spasen, nebo ten, kdo si přeje, ne ten, kdo běží, je to Bůh, který se smilovává. A nikdo nemůže přijít k Ježíši jediné, když ho Bůh nejdříve přitáhne. A co my ještě k tomu můžeme udělat? Nemůžeme tomu pomoci vůbec ničím! My jsme z toho obrazu docela odstraněni.

30 A tak jsme zjistili, že člověk nikdy nehledá Boha; je to Bůh, který hledá člověka. Zjistili jsme tedy, že Bůh je tím jediným pramenem věčného života. Zjistili jsme, že všechno, co je věčné, že nemá ani počátku ani konce. A dál jsme zjistili, že peklo mělo počátek a že má rovněž i konec. A je pouze jedno... Nikdo nemůže říct, že... peklo je na věky, ano na věky! Ale není věčné.

31 Na věky vyjadřuje „určitý časový úsek.“ Bible říká: „Na věky věků.“ Můžete si to vyhledat a zjistíte, že slovo *na věky* znamená „určitý časový úsek.“ Jonáš řekl, že byl v břiše velryby na věky. A mnohá jiná Písma pod slovem *na věky* rozumí „nějaký časový úsek.“

Jan 5:24

³² Ale věčný: to je navždy... to je navždy a navždy, a navždy, a navždy; to znamená věčný! A tak jsme zjistili, že peklo není věčné. Ale je na — věky... A proto musíte dávat pozor na tato slova. A pokud ne, pak v tom budete mít zmatek. Nuže, zapamatujte si, pouze ty věci, které neměly počátek, nemají konec. A proto Ježíš řekl: „Kdo slyší Má slova a věří Tomu, který Mne poslal, má život navěky.“ Zní to správně? Nikoliv! „Má život věčný.“ A slovo věčný znamená Bůh. To slovo — nacházíme je zde v tomto řeckém lexikonu — Zoe, „Boží život ve vás.“ A vy jste stejně tak věční, jako Bůh je věčný, protože Bůh přebývá ve vás.

Galatským 5:22, 23

³³ Vaše stará přirozenost zemřela (přirozenost tohoto světa) a vy jste se stali novým stvořením. A vaše touhy (toho starého života měly počátek, když Bůh vdechl dech do vašich chřípí, vy jste se narodili), ten život té tělesné přirozenosti zemřel. To mělo svůj počátek a mělo svůj konec, zemřelo to a bylo s tím skoncováno navždy, (s tou starou přirozeností). A Bůh přišel s novou přirozeností. A potom láska, radost, pokoj, shovívavost, jemnost, pokoj, trpělivost, krotkost, upřímnost, to všechno s tím přišlo. A zaujalo to místo zlosti a hněvu, a nenávisti, žárlivosti, sporů, a všech těchto věcí. Tyto věci zaujaly místo těch, když jste přešli ze smrti do života. Opravdu to teď chápete?

³⁴ Tedy poslouchejte! Existuje pouze jedna forma věčného života. To jsme zjistili! Totiž: jedině Bůh má věčný život. Říká to Bible. Jedině Bůh má věčný život. Jestliže by měl člověk trpět v pekle navěky, pak by musel mít Boha (věčného). Ale já zde říkám...

Marek 9:44, 46, 48

³⁵ Nuže, zapamatujte si, já neříkám, že není hořící peklo. Peklo hořící (ohněm a sírou) existuje: „Kde jejich červ a... a oheň nehasne a jejich červ neumírá,“ hořící ohněm a sírou. Trest: to může trvat sto miliard let, ale to musí mít konec, protože peklo bylo učiněno pro ďábla a jeho anděly. A všechno co Ten skutečný Bůh má, On sám, který byl od počátku... Každá věc, která vyšla od Boha. Když dokonce i samotný duch...

³⁶ Vezměte Ducha lásky; to byl ten veliký Boží pramen, čistý neposkvrněný. A z toho pak vzešla převrácená láska. A z toho vznikla lidská láska. A pak z toho vznikla sexuální láska; a přecházelo to do jiných druhů lásky, lásek, a lásek, bylo to stále převrácenější, dokud se to nestalo pouhým hnusem. Ale všechny tyto věci měly svůj počátek. A jednoho dne s tím bude skoncováno a vrátí se to do originálu, (který

je věčný) a chlípnost, lidská láska, vášnivá láska, všechny tyto lásky pomínou.

³⁷ A ty různé vymyšlené víry, jakožto náhražky víry, budou muset skončit. Existuje jen jeden pravdivý druh víry, všechny ostatní budou muset skončit. To byla jen převrácenost toho pravého zdroje.

³⁸ A proto peklo, utrpení... Utrpení není věčné. Utrpení přišlo z důvodu hříchu a hřích přinesl s sebou utrpení. A když bude skoncováno s hříchem, bude skoncováno i s utrpením. A přijde čas, že hříšníci, kteří nikdy nepřijali Krista, budou trestáni, možná po dobu sto miliard let — já nevím, snad to bude deset miliard let, nemohu to říct — ale to musí jednou dospět ke svému konci, protože to není věčné.

Židům 6:1, 2

³⁹ Nyní bychom se chtěli pohnout kupředu a směřovat k dokonalosti. Nuže, poslyšte, když přistupujeme k tomuto poselství:

***... nepokládejme znovu základy pokání z mrtvých
skutků a víry v Boha,***

Učení o křtech,... vkládání rukou, vzkříšení z mrtvých a... o věčném soudu.

⁴⁰ Teď poslyšte! Máme zde obrázek. Právě na tomto místě se můžeme setkat s naprostým nesouhlasem. Musíte uvidět, kam ten obraz zapadá. Pavel se zde snaží oddělit Zákon od milosti. Máme dva obrazy: jeden tělesný; jeden duchovní. A Pavel se snaží přecházet mezi těmito dvěma a ukázat to Židům. Tato epištola je určena pro Židy. A všem Židům se snaží ukázat model Starého zákona, který poukazuje na ten Nový. A tak máme před sebou ke zvážení dva obrazy. Nuže, poslouvejte velice pozorně, tak jak čteme.

Židům 6:1

⁴¹ Když on říká:

... proto zanechme řeči o Kristových počátečních věcech a směřujme k dokonalosti;...

⁴² Dnes ráno jsme to měli na pořadu, totiž jakým způsobem směřujeme k dokonalosti. Přivedeni k dokonalosti! Bez žádné poskvrny a úhony! Nespočívá na nás žádný hřích! Ale jsme už mimo pokoušení? V žádném případě! Cožpak nehřešíme každý den? Ano! A přesto jsme přivedeni k dokonalosti, protože jsme v Něm. A Bůh nás pak nemůže v žádném případě odsoudit (jinak by nebyl spravedlivým), protože On nás již odsoudil v sobě. Když odsoudil Krista, On odsoudil mě, On

odsoudil tebe. A On mě nemůže soudit znovu, protože sňal můj soud, pokud jsem byl vykoupěn.

Jan 5:24

⁴³ A já mám doklad, kterým se mohu prokázat, že jsem vykoupil své hodinky ze zastavárny a ať je někdo zkusí vzít zpátky do zastavárny, vždyť já mám přece doklad; já jsem je vykoupil. A jestliže se ďábel bude snažit mě znovu potrestat, já mám doklad, který dokazuje, že jsem byl vykoupěn. Ano! Žádný další soud: „Kdo slyší slova Má a věří Tomu, který mě poslal, má život věčný, a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“ To je můj doklad! On mi dal zaslíbení.

Židům 6:1, 2

⁴⁴ Nuže, přejdeme k tomu obrazu zde:

... nepokládejme znovu základy pokání z mrtvých skutků a... víry v Boha,

... a učení o křtech,... vkládání rukou,... vzkříšení z mrtvých,... a o věčném soudu.

⁴⁵ Nuže, zapamatujte si... Všimli jste si, že to slovo se tu znovu opakuje? Použili jsme je dnes ráno: věčný soud. To, co bylo jednou vyřčeno Bohem, je věčné. Na tom se nemůže vůbec nic změnit. A tak soud je věčný. Takový je soud vždycky. A nezáleží na tom, v jaké generaci žijeme. Jedna generace bude žít a jedna... všichni budou žít, (a to je navždy) to platí pro kterékoliv období, i to, i tamto. Ale Boží soud je stále věčný. Musí být, protože On vyřkl Slovo. A když Bůh vyřkne Slovo, to musí být věčné. Je to tak.

Židům 6:1

⁴⁶ Dovolte mi teď přečíst něco z řečtiny. Poslouchejte, jak je to napsáno:

PROTO zanechme počátečních **nauk** o Kristu, [Smiřiteli] a spějme k [nuže, nemůžu to přečíst, je to nějak rozmazáno] a nepokládejme znovu **způsobů** o [zde to máme] nepokládejme znovu způsobů reformy ze skutků způsobujících smrt.

Židům 6:1

⁴⁷ Nuže, ten lexikon absolutně neobsahuje žádný výklad; to je anglický význam těch řeckých slov. A zde je řečeno... Nuže, teď nechceme... Poslyšte zde, vidíte. „Nepokládejme znovu základů reforem ze skutků způsobujících smrt.“

Židům 6:1, 2

48 Jestliže si to teď uchováte v paměti, to o čem on tu mluví, o těch reformních snahách způsobujících smrt. Pavel řekl: „Abychom zanechali těch principů a měli se k dokonalosti, nepokládali znovu základů pokání z mrtvých skutků, a víry v Boha, a učení o křtech, a o vkládání rukou, a vzkršení z mrtvých, a věčném soudu.“

„Reforem — od způsobů zapříčiňujících smrt,“ to je to správné slovo. To je právě to, o čem tu Pavel píše. Vidíte, co se snaží docílit?

49 Nuže, všechny tyto věci dohromady, jako křty: jeden je křtěn dozadu, jeden dopředu, jeden ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého, jeden ve jménu Ježíše, jeden *tak* druhý *onak*, a všechny ty rozdílné nepodstatné věci ohledně křtu.

50 A vkládání rukou: „Sláva Bohu, já mám dar vkládání rukou. Haleluja, můžeš to obdržet takovým způsobem. Haleluja...”

Židům 6:1

51 Odložme to všechno stranou, protože to jsou mrtvé skutky, to jsou reformy, reformování. Vidíte, on mluví o nějaké jiné třídě. On řekl: „Zanechme to a směřujeme k dokonalosti.“ Pochopili jste to?

52 Ale církev stále zůstává v těchto věcech. To je to, co oni zkoušeli dělat. Ta prvotní židovská církev se snažila říci: „Dobrá, jsem pokřtěn ponořením, obdržel jsem *to a to*, a všechny *tyto* věci.“

Židům 6:3

53 On řekl: „Odložte to všechno stranou, nechejte toho.“ Ale, nyní, copak on nám chce říct, abychom to nedělali? Poslouchajte, co je o tom zde řečeno:

A to uděláme,... jestliže Bůh dovolí.

Židům 6:3

54 A originál říká také totéž:

To **uděláme**, jestliže nám Bůh dovolí. [Vidíte?] My to **uděláme**, jestliže nám Bůh dovolí.

55 Křty, vkládání rukou a všechny tyto věci, ale to není to dokonalé. To je pouze tělesné polepšování. A právě v těchto věcech se církev uvolnila, ta dnešní církev; v těch tělesných polepšovacích snahách. Jeden z nich říká: „Ó, dobrá, slovo *křest* znamená *to‘ a to,*‘ znamená dělat *tamto‘‘*“.

56 A oni na tom postavili organizace: a jeden kropí, a druhý polévá, a třetí křtí tváří dopředu, a další dozadu, a všelijakým možným

způsobem; někteří z nich vkládají ruce na nemocné, někteří z nich dělají vkládáním rukou apoštoly, a dělají proroky, a tak dále; a kážou zmrtvýchvstání (což se všechno zakládá na pravdě), a svrchované Kristovo Božství, (což je taky správné); ale on říká: „Všechny tyto věci to jsou pouze formální reformy. Tím jsme byli pouze reformováni. Ale teď spějme k dokonalosti.“ Pochopili jste ten obraz?

Židům 6:4-6

57 A teď sledujte, dostáváme se teď do těch hlubokých věcí:

Neboť pro ty, kdo byli jednou osvěceni, okusili ten nebeský dar, stali se účastníky Ducha Svatého

A okusili dobré Boží slovo i zázraky budoucího věku,

Je nemožné, aby když odpadnou, byli znovu obnoveni k pokání, poněvadž by pro sebe znovu křižovali Božího Syna a vystavovali ho potupě.

58 Nuže, já vím, co si teď myslíte, vy legalisté, ale vy jste na omylu, vidíte. V pořádku. Já na tom stojím a Bible to potvrzuje, že jestliže Bůh zachránil člověka, on je zachráněn na čas a na věčnost. A nemůžete tomu přisoudit žádný jiný význam.

59 Nedávno ke mně přišel nějaký fundamentalista a řekl: „Znám jeden takový případ, kazateli Branhame, chytil jsem tě na jednom. Ty jsi řekl, že jestli je člověk zachráněn, nemůže být nikdy ztracen.“

Řekl jsem: „Právě to říká Bůh.“

60 On řekl: „Chtěl bych se tě něco zeptat. Saul byl prorokem a prorochoval. A víš dobře, že on byl Božím pomazaným, říká to Bible. A pak spáchal sebevraždu a byl zatracen.“

61 Řekl jsem: „Opravdu?“ Řekl jsem: „Bible říká, že byl spasen. Ač se stal nepřítelem Božím, byl stále spasen.“ Bible říká, že ano. A konec konců, on nespáchal sebevraždu. Byl zavražděn Filištínem a David ho za to zabil, toho Filištína, který zabil Saula. On padl na svůj meč nebo na své kopí, na meč, ale on následkem toho nezemřel, nakonec byl zabit Filištínem. A když se Saul odebral k té ženě, která měla nečistého věšticího ducha a ona vyvolala Samuelova ducha, jelikož on ještě nevstoupil do slávy, on se nacházel v ráji pod prolitou krví volů, a kozlů, která nemohla sejmout hřích. A tak musel odejít na místo očekávání, které se jmenuje „ráj“, dokud mu nebylo dovoleno vejít do slávy.

62 A právě v tom jste zmateni vy katolíci, vidíte. Ráj již více neexistuje. My odcházíme přímo do Boží přítomnosti.

1. Samuelova 28:12

63 A když ta čarodějnice z Endor vyvolala Samuelova ducha, on se tam postavil. A ona padla na tvář a řekla: „Proč jsi mě podvedl?“

1. Samuelova 28:16

64 A tam stál Saul nejen... chtěl jsem říct Samuel, ve svém prorockém rouchu, on byl stále prorokem. On řekl: „Proč jsi mě zavolal z mého odpočinku,“ řekl, „vidím, že ses stal Božím nepřítelem.“

1. Samuelova 28:15

65 On odpověděl: „Ano, ale Urim mi už neodpovídá, proroci mi už déle neprorokují, stejně tak nemám žádné sny.“

1. Samuelova 28:19

66 Samuel řekl: „Stal ses tedy Božím nepřítelem, ale zítra proběhne bitva a dopadne špatně, zítra zemřeš. A zítra večer o tomto čase již budeš se mnou.“ Kdyby byl Saul zatracen, stejně tak by byl i Samuel, protože oba byli spolu. Jistě! Říká to Bible.

Matouš 7:16, 20

67 Nuže, můžete uvést sami sebe do emocionálního stavu mluvením v jazycích, výkřiky, šubáním, třesením se, pobíháním nahoru a dolů v uličkách — já proti tomu nic nemám — a můžete se ujišťovat o tom, že věříte, že jste spaseni, zatímco nejste. Nejste spaseni; váš život svědčí o tom, co jste. Ježíš řekl: „Poznáte je podle jejich ovoce.“ Váš život je důkazem toho, zda jste nebo nejste spaseni, i kdybyste neotevřeli svá ústa. On je důkazem toho, čím jste.

68 Ale celé to emocionální vzplanutí a připojování se k církvím, a: „Já jsem pokřtěn ve jméno Ježíš, haleluja; vím, že to mám.“ To ještě nemusí znamenat nic.

69 „Byl jsem pokřtěn ve jméno Otce, Syna a Ducha Svatého, tváří dopředu, třikrát. Já to mám.“ To neznamená nic.

Římanům 3:25; Židům 6:1; 1. Janova 2:2; 1. Janova 4:10

70 Pavel říká: „Spějme k dokonalosti.“ A tak se nyní bavíme o dokonalosti; a když projdeme celou touto otázkou, pak shledáme, že dokonalost je založena na vyvolení. Chtěl bych vám to během několika minut dokázat Biblí. Jsou to Boží vyvolení, před založením světa, On viděl každého jednoho z nich. A poslal Ježíše, aby tyto lidi vykoupil, nikoliv tedy celý svět. On to zajisté chtěl udělat, dokonce prokrestil cestu kvůli tomuto účelu, ale jediný způsob, jak to mohl udělat, byl ten, že poslal Krista, aby přišel a stal se smířením za naše hříchy, aby ti,

kterí byli vyvoleni mohli být přivedeni k Němu do Slávy.

71 Dokážete si představit Boha, jak vede Svůj úřad tak uvolněně, jako kdyby chtěl říct: „Nu co, nerad bych někoho zarmoutil, ať tedy přijde a přijme spasení.“ Bůh tě nebude prosit, abys něco udělal. Každá prosba, je zapotřebí, aby každá prosba vycházela od tebe, ne od Boha.

Efezským 1:4, 5; Efezským 5:25, 27

72 A potom Kristus zemřel, aby spasil ty, které Bůh skrze předzvědění vyvolil a aby se tam nahoře setkali s Ním, bez vrásky, a bez poskvrny. On tě před založením světa viděl ve Slávě. Mluví o tom Bible v epištole k Efezským, v první kapitole... v 5. kapitole, v prvním verši. Bůh nás předurčil Svým předzvěděním.

73 Nuže, jestliže to Bůh učinil — předurčil nás před založením světa a znal každého jednoho z nás podle jména už před založením světa, a vyvolil nás k věčnému životu, a poslal Ježíše Krista, aby nás vykoupil; On nás již viděl před těmito šesti tisíci lety, abychom se my mohli ukázat k zvelebení Jeho Slávy — jak bys potom mohl být ztracen?

74 Nuže, jestliže jsi spasen, pak jsi opravdu spasen! Jestliže tě Bůh zachraňuje dnes večer s vědomím, že o tebe za deset let přijde, pak popírá Svůj vlastní záměr — Svou nekonečnost, věčnost, všemohoucnost, Svou věčnou moudrost. V tom případě by Bůh předtím nevěděl, zda vytrváš nebo ne. Když tě pak On zachraňuje a ty řekneš: „Dobrá, ať to tedy zkusí, uvidím, co On dokáže.“ Pak On by nemohl na začátku vědět, jak to skončí. Ale Bůh ví, co dělá, s tím si vůbec nemusíš lámat hlavu. Jsi to ty a já, kteří klopýtáme. Ale Bůh ví dobře, co dělá. A On věděl, jestli obstojíme nebo co se s námi stane.

Římanům 9:11, 13

75 Nuže, říká to Bible, Ezau a Jákob, ještě předtím než se ty děti narodily, Bůh řekl: „Jákoba jsem miloval, ale Ezaua jsem nenáviděl — ještě předtím, než se poprvé nadechli — aby Jeho předsevzetí zůstalo podle vyvolení.“

76 Kdo byl Abraham? (Za několik minut se k tomu dostaneme, rovnou zde.) Kým on byl, že ho Bůh povolal? On byl spasen bez jakékoliv zásluhy. Bůh uzavírá smlouvu s člověkem, zatímco člověk tuto smlouvu narušuje. Ale Bůh udělal tuto smlouvu sám skrze Sebe a zapřisáhl se skrze Sebe sama. Člověk s tím nemá vůbec nic společného; je to Boží předzvědění. On ji v každém případě tak nebo onak dodrží.

⁷⁷ Nuže, vy řeknete: „Dobrá, bratře Branhame, jestliže se stanu křesťanem, pak budu moci dělat, co se mi zlíbí?“ Samozřejmě. Jestliže jsi křesťanem, dělej, co se ti líbí, ale já ti mohu zaručit, že nebudeš mít žádnou touhu dělat špatné věci. Můžeš dělat cokoli... Já jsem vždycky dělal to, co jsem chtěl. A jestliže sloužím Pánu kvůli tomu, že se obávám, že bych se dostal do pekla, pak Mu nesloužím správným způsobem. Jestliže jsem věrný manželce ze strachu, že se se mnou rozvede, pak nejsem moc dobrým manželem. Já bych ji neranil za nic na světě, protože ji miluji.

Židům 6:4

⁷⁸ A stejně tak je to s Kristem, když je člověk narozen z Ducha Božího. Ne kvůli tomu, že křičel, mluvil v jazycích nebo prožíval emoce, ale do jeho srdce vstoupila láska, a ona zaujala místo tohoto světa. A já vám říkám, on Ho miluje, on s Ním chodí každý den. Nemusíš mu říkat: „To, *tamto* a *ono* je špatné, nedělej to,“ on ví, co je špatné. A když on jde... On je ustanoveným dílem svrchované Boží milosti. Přesně tak!

Protože je nemožné pro ty, kteří byli jednou osvíceni a stali se účastníky... nebeského povolání [*nuže, kdysi jsme věřili, že to byl člověk, který byl jednou osvícen a odpadl, ale Bible to takto neříká.*] Je absolutně nemožné pro člověka [*jak je tu řečeno*], který obdržel Ducha Svatého, aby mohl odpadnout. [*Přečtěte si to a přesvědčte se o tom, zda je to pravdivé. Sledujte to zde, vezměte tento text, celý tento text, spolu s kontextem nebo spíše... tento kontext.*]

1. Korintským 12:13; Židům 6:1

⁷⁹ Teď on začíná objasňovat... A co? „Mějme se k dokonalosti!“ Nuže, on říká: „Nikoliv tělesné věci, položení základu nauky a křtu, a reforem, a tak dále. To už nedělejme. Spějme k dokonalosti.“ Tématem je dokonalost a dokonalost přichází skrze Krista. A jak můžeme být nalezeni v Kristu? Připojením se k církvi? Jedním Duchem jsme ve křtu do jednoho těla! Nikoliv jednou skrze mluvení v jazycích, jedním podáním ruky, jedním vodním křtem, ale jedním Duchem jsme ve křtu do těla. Pochopili jste to?

⁸⁰ A to znamená dokonalost. A když do ní vejdeš, pak jsi v Kristu a svět je v tobě mrtev. A ty chodíš den co den s Beránkem a tvé kroky jsou usměřňovány Bohem, co by měly dělat. A zkoušky a testy, těmi musíme rovněž procházet. Zeptáš se: „Procházíš skrze zkoušky?“ Ano, prosím!

⁸¹ Co je... Milost, to je to, co Bůh učinil pro mne; a skutky, to je to,

co já dělám pro Boha. Nuže, lidé jsou z toho schopni udělat nauku, oni si myslí, že skutky si získáváme zásluhy. Pokud ano, pak ten dar není zadarmo. Milost je to, co pro tebe udělal Bůh; milostí jste spaseni. A skutky jsou výrazem naší vděčnosti za tuto milost, kterou On nám prokázal. A jestliže Ho milujete, pak s radostí děláte tyto skutky Páně. Jistě, protože potom Ho milujete.

⁸² Přijal jsem Medu Broyovou za svou manželku, to udělala moje láska k ní. A co ona dělá, aby se odvděčila: je hodnou ženou, zdržuje se doma, stará se o děti, žije dobrým počestným životem. To není kvůli tomu, že jsme nebyli oddáni, my jsme oddáni. Ale ona to dělá, aby tím vyjádřila svoji vděčnost. Jestliže bude každý den běhat do města a chodit do každého desetacentového obchodu, a toulat se v ulicích, a neumyje nádobí nebo cokoliv jiného, i přesto jsme oddáni! Samozřejmě! Když jsem jí sliboval, tím to bylo vyřešeno, ona je mou manželkou, dokud je v nás život — ona je mou manželkou. To je i její slib. Ale své ocenění projevuje tím, co dělá: ona zůstává doma, stará se o děti, snaží se být opravdovou manželkou.

⁸³ Já mohu odjet a být celý čas pryč, toulat se po jiných zemích, a nechat ji napospas, hladovět nebo cokoliv jiného, nechat děti bez prostředků k obživě, přesto jsme stále manželé! Jestliže se se mnou dokonce rozvede, já stále zůstávám ženatý, dokud je život v mém těle; já jsem na sebe přijal tento slib: „Dokud nás smrt nerozdělí.“ Tak je to, zůstáváme nadále oddáni. I kdybych byl velice bídým příkladem manžela. Stejně tak ona může být špatným příkladem manželky. Ale jestliže se vzájemně milujeme, pak jsme k sobě přilnuli a neseme to břímě společně.

Židům 6:4, 6

⁸⁴ Tak je to s Bohem a s Jeho církví. Když ses narodil do Božího království, pak budeš prožívat své zdary a nezdary, jistě, ale nadále zůstaneš křesťanem, stále jsi narozen z Božího Ducha! Může se stát, že Bůh tě vezme z tohoto světa předčasně.

***Je nemožné pro ty, kteří byli jednou osvícení
a okusili ten nebeský dar...***

aby když odpadnou, byli znovu obnovení k pokání;

⁸⁵ Nuže, církví, vím, o čem přemýšlíte. Ale dovolte mi vzít ještě jedno trochu silnější místo, aby ta legalistická strana mohla být úplně potlačena. Přejdeme do desáté kapitoly k Židům a na chvíli se tam podíváme.

Židům 10:26-29

86 Desátá kapitola, 26. verš:

Jestliže totiž poté, co jsme poznali pravdu,... dobrovolně hřešíme, nezůstává již žádná oběť za hříchy.

Ale nějaké hrozné očekávání soudu a oheň jeho horlivosti, který má pohltit nepřátele.

Kdokoliv pohrdl Mojžíšovým Zákonem, na základě výpovědi dvou nebo tří svědků bez milosti umírá.

Čím přísnějšího trestu si myslíte, že bude hoden ten, kdo pošlapal Božího Syna, přestal si cenit krve smlouvy, kterou byl posvěcen, a potupil Ducha milosti?

Židům 10:26

87 Ted' řeknete: „A co s tím, bratře Branhame? Jak to vypadá?“ Čítával jsem to a myslel si: „Písmo to neříká.“ To není řeč o křesťanovi. Tady je mluveno o člověku, který uslyšel Slovo a odvrátil se od něho, vidíte.

Protože jestliže hřešíme [*Čím je hřích? Nevíra!*] jestliže dobrovolně **nevěříme** poté, když nám bylo **kázáno Evangelium**, pak již nezůstává žádná oběť za hříchy.

88 Co je hřích? Nevíra! Přečtěme si sv. Jana čtvrtou kapitolu; Ježíš říká: „Kdo nevěří, již je odsouzen.“ Hřích to není kouření, pití, cizoložství. Ty věci děláte proto, že jste nevěřící. To jsou pouze atributy. To děláte jako nevěřící. A nestačí jen přestat kouřit a pít, a tak dále, to z vás nedělá křesťany; to jsou pouze přívlastky tvého obrácení. Můžeš dělat *to i ono* a stále to nebude ono.

Židům 10:26

89 Všimněte si teď:

Ten, kdo nevěří dobrovolně,
poté... [*ne „poté, když přijal Krista do svého srdce,“ tohle Bible neříká.*]

Židům 10:26

90 Tam je řečeno:

Ten kdo... jestliže hřešíme dobrovolně [*jestliže nevěříme dobrovolně*] po přijetí poznání pravdy... [*pochopili jste to? To nebylo řečeno o křesťanovi, vůbec ne!*]

⁹¹ Nedávno přišla za mnou jedna žena a řekla: „Bratře Branhame, jsem křesťankou, ale rouhala jsem se Duchu Svatému.“

⁹² Odpověděl jsem: „To není možné.“ Křesťan se nemůže rouhat Duchu Svatému. Nemůže to udělat. Křesťanův duch vydává svědectví spolu s Kristovým Duchem, vidíte. A všechno, co pochází od Boha, budete nazývat Božím.

⁹³ Ale, jestliže vaše smýšlení je tělesné, pak si budete tropit žerty a posmívat se Duchu Svatému. Nezáleží na tom, jak často chodíte do kostela, jste stále hříšníky a rouháte se Duchu Svatému. Když oni uviděli Ježíše rozpoznávajícího jejich myšlenky, oni o Něm říkali, že je věštcem.

Matouš 12:31, 32; Marek 3:28-30; Lukáš 12:10

⁹⁴ Ježíš řekl: „Já vám to odpouštím, ale když přijde Duch Svatý, stačí říct jedno slovo proti Němu a nebude vám to už odpuštěno.“ (Protože oni říkali: „Má nečistého ducha“ a Ducha Božího nazývali nečistou věcí.) Tohle křesťan dělat nemůže. Křesťan bude vždy nazývat Ducha Božího „Spravedlností.“

Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

⁹⁵ Vidíte, křesťan se nemůže rouhat Duchu Svatému; jen nezasvěcený se může rouhat. Ti, kteří tam stáli, to nebyli křesťané. Byli to lidé skrz naskrz zbožní — ortodoxní Židé, doktoři teologie a tak dále — a oni se posmívali Jemu, a Jeho skutkům, a o skutcích Božích říkali, že pocházejí z nečistého ducha.

⁹⁶ Co si myslíte, kolik je těch, kteří mají doktoráty teologie a filosofie před svými jmény, kteří se dnes rouhají Duchu Svatému? Kolik významných naškrobených ortodoxních a katolíků, a protestantů se procházejí ulicí, a posmívají se projevům Ducha Svatého! Ač to jsou naprosto naleštění učenci a jsou chytrí, jak nevím co. Je to tak, ale oni se posmívají Duchu Svatému a tak se Mu rouhají. Ale znovuzrozený křesťan to dělat nemůže, on řekne: „To je můj bratr. To je Duch živoucího Boha.“ Je to tak. Křesťan se nemůže rouhat Duchu Svatému.

⁹⁷ Je to hříšník, který se rouhá Duchu Svatému, nevěřící, (hříšník a nevěřící). Existují pouze dvě možnosti, buď jsi věřící, nebo nevěřící.

⁹⁸ Nuže, všimněte si, chtěl bych to zde velice zdůraznit. Měl jsem jisté vidění, které mě vždycky vzrušovalo. Již před lety jsem se na to díval, řekl jsem si: „Ó, jestliže člověk tehdy přijal Ducha Svatého a později odpadnul, bude navěky ztracen.“ Nemohl jsem pochopit to druhé, aby mi to dávalo nějaký smysl.

Jan 5:24; Jan 6:39; Jan 10:28, 29; Židům 6:4

99 Řekl jsem: „Proč tedy Bible říká, ‚kdo slyší slova Má a věří Tomu, který Mě poslal, má život věčný — věčný — a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života. A všechny, které Mi dal Otec, přijdou ke Mně, a nikdo z nich nezahyne, ale vzbudím je v posledním dnu.‘“ Nikdo je nemůže vytrhnout z Mé ruky? Proč se to tak s tím rozchází? Nemohl jsem to pochopit („Je nemožné, aby ti, kteří byli jednou osvíceni...“), myslel jsem: „Něco tu nesedí. Nemohu to pochopit.“

100 A před lety jsem se zúčastnil jednoho letničního shromáždění — myslím si, že ve sboru už dnes večer nezůstal nikdo z nich, kdo by si to pamatoval. Před lety, to bylo přibližně v té době, když jsme stavěli tuto modlitebnu... snad by si to mohl pamatovat bratr Graham, který sedí tam vzadu nebo někdo. Já nevím, jestli jsi tu byl jako první nebo ne. Bratr Sy nebo bratr Mahoney tu byl. Jo, krátce předtím než jsem se oženil.

101 Ten dar již působil; já jsem měl z toho strach. Oni mi říkali, že to bylo z ďábla. Nevěděl jsem, co to je, dokud mi to neřekl anděl Páně.

102 Odjel jsem do Mishawaka a seděl jsem ve shromáždění, a do té doby jsem neslyšel tak mnoho křičení, plakání, a oslavování Boha. Myslel jsem si: „Bratře, to je nebe.“ A, ó, jak oni poskakovali.

103 Oni museli tato shromáždění pořádat na severu a to kvůli rasové segregaci. Barevní a bílí tam byli pospolu. Církve P. A. od W. a P. A. J. C.¹ Nakonec se z toho vyklubala „Sjednocená letniční církev.“ A jaké tam měli probuzení, tam ve sboru bratra Rowea v Mishawaka. A já jsem byl takovým zvědavým chlapíkem, seděl jsem tam vzadu na sedadle a všechno jsem to pozoroval. A nikdy předtím jsem takové věci neviděl.

104 Seděl tam nějaký člověk... Ještě nikdy jsem to nevyprávěl na veřejnosti. Tam na jedné straně seděl jistý muž a jiný po druhé straně, a jeden mluvil v jazycích, zatímco ten druhý to vykládal. A oni mluvili o různých věcech, které probíhaly. Pak ten druhý mluvil v jazycích a ten první ho vykládal. Pomyslel jsem: „Aj, není to nádherné!“ Pomyslel jsem: „Jak slavné! To musí být andělé, kteří sestoupili v lidské podobě.“

105 Dobrá, měl jsem v kapse pouze dolar a sedmdesát pět centů, jen tolik, abych se dostal domů, abych mohl jednou natankovat palivo.

---

¹ To jsou zkratky letničních církví.

A v ten večer jsem zalehl k spánku do kukuřičného lánu. Částečně jsem to popsal v jedné knize, ale ne celé, jelikož jsem nechtěl urazit jejich city. A v ten večer oni řekli: „Ať všichni kazatelé přijdou na pódium.“ Byl jsem tedy na pódiu; a byl jsem tam nejmladší.

¹⁰⁶ Druhý den ráno mě požádali, abych tam přišel kázat. Schoval jsem se. Víte, jistý barevný muž řekl: „On je tady!“ Vzpomínáte si na ten příběh, když mě prozradil, že tam sedím.

¹⁰⁷ A po svém kázání onoho dne jsem se procházel a uvažoval: „Kéž bych se mohl setkat s těmito dvěma muži!“ Oni vedli to shromáždění. Jeden z nich se postavil a zbledl ve tváři; on mluvil v jazycích. A ten druhý ho vykládal a řekl tato slova: „Tak praví Pán, sedí zde *ta* a *ta* osoba, která se jmenuje *tak* a *tak*, která by měla udělat *jistou věc* a tou je *to* a *to*.“ A bratře, to byla pravda. A ten druhý se postavil a začal mluvit v jazycích, a ten první to vykládal.

¹⁰⁸ Pomyslel jsem si: „Ó, není to nádherné?“ A tak jsem onoho dne vyšel ven a modlil se, a pomyslel si: „Pane, učiň to pro mě ještě jednou.“ Nevěděl jsem, jak to nazvat; jednalo se o vidění.

¹⁰⁹ Vyšel jsem tedy na modlitbu a prosil Pána, aby mi pomohl, obešel jsem budovu na druhou stranu a najednou jsem narazil na jednoho z nich. Nuže, Pán mi dal způsob rozpoznání těchto věcí. Podali jsme si ruce a řekl jsem: „Dobrý den.“ On odpověděl: „Dobrý den! Jak se jmenuješ?“ Odpověděl jsem: „Branham.“

„Ó,“ řekl, „ty jsi ten mladý muž, který dnes ráno kázal.“ Odpověděl jsem: „Ano, pane.“

¹¹⁰ Zatímco jsme takto hovořili, zachytil jsem jeho ducha, a on byl opravdovým křesťanem, čistým křesťanem, bratrem. Tím chci říci, že on byl věřícím. Pomyslel jsem si: „Ó, není to nádherné?“

¹¹¹ Asi za hodinu jsem byl venku poblíž auta, prohlížel jsem si takové velké auto, na kterém byl nápis: „Jenom Ježíš“ — vzadu na dveřích; a tam stál ten druhý muž. Podešel jsem k němu a řekl: „Dobrý den, pane.“

¹¹² On řekl: „Dobrý den!“ Řekl: „Ty jsi bratr Branham, který dnes ráno kázal.“

¹¹³ Řekl jsem: „Ano, pane, to jsem já.“ Řekl jsem: „Mám velikou radost z těch velikých Božích darů, které se projevují ve vás dvou bratrech.“

114 On řekl: „Děkuji, pane Branham.“ Začal jsem pociťovat jeho ducha. Dostavilo se vidění. A jestliže jsem někdy mluvil s pokrytcem, byl to zrovna on. Jeho manželka byla tmavovláška, zatímco on žil s blondýnou. Měl s ní dvě děti. On nebyl křesťanem v žádném případě.

115 Pak jsem řekl: „Do čeho jsem to vlastně zabředl? Zpočátku jsem si myslel, že to byli andělé a teď, že to musí být démoni. Něco se stalo! Zde je jeden opravdový křesťan; a ten stejný Duch, který padá na toho muže, padá i na toho druhého.“ Řekl jsem: „Jsem z toho úplně zmatený.“ Nevím, co mám dělat. Začal jsem plakat a prosit Pána. Nevěděl jsem, co bych si z toho měl vzít.

116 Oni se mě snažili přimět k tomu... zeptali se mě, ten chlapík: „Přijal jsi Ducha Svatého?“ Řekl jsem: „Nikoliv, každopádně ne takovým způsobem jako to máte vy.“ Řekl: „Už jsi někdy mluvil v jazycích?“ Řekl jsem: „Ne, pane.“ On mi řekl: „Pak to nemáš.“

117 A tak jsem řekl: „Snad máš pravdu, bratře, možná to nemám, asi nemám to, co máš ty.“ A za okamžik jsem byl rád, že to nemám.

118 A pak jsem tyto věci začal sledovat a spatřil jsem, jak to vlastně všechno funguje.

119 A tak jednoho dne, před dávným časem jsem se tam venku modlil. Řeknu vám rovnou, za koho jsem se modlil: byl to Roy Davis. A byl jsem se tam modlit, protože on mě nazval „loutkou“ a já jsem se modlil k Bohu, aby mu to odpustil. A on měl tiskárnu, tam vzadu a napsal nějaký leták. A ta tiskárna se vzňala a shořela několik dnů poté, právě když na ni pracovali.

Židům 6:4-6

120 A já jsem stál vzadu tam v té staré jeskyni za Greenovým mlýnem. Odešel jsem tam (a modlil jsem se tam vzadu asi dva dny). Položil jsem svoji Bibli na starý kmen, který jsem před nedávnem ukázal bratru Woodovi, položil jsem tam svoji Bibli; posadil jsem se obkročmo na ten kmen. A začal foukat vítr. Pomyslel jsem si: „Už jsem tu tak dlouho v této jeskyni, snad bych si měl něco přečíst.“ A tak jsem vzal Bibli a začal jsem číst, a to byla ta kapitola, která se otevřela. Začal jsem číst a zároveň se nad tím podívat, vidíte:

Neboť pro ty kdo byli jednou osvíceni... okusili ten nebeský dar a stali se účastníky Ducha Svatého

... a okusili dobré Boží slovo a... zázraky budoucího věku,

Je nemožné, aby když odpadnou, byli znovu obnoveni k pokání, poněvadž by pro sebe znovu křižovali Božího Syna a vystavovali ho potupě.

Židům 6:1, 6-8

121 Pomyslel jsem si: „Zde je to Písmo.“ Ale něco mě tížilo. Pak jsem začal uvažovat: „Nejdříve (na počátku) on říká, ‚abychom znovu nepokládali mrtvých základů v pokání, nepokládali základu pokání‘ a zde říká, že je nemožné, aby byli obnoveni zpět k pokání. Ale mějme se k dokonalosti, zanechme již tyto věci za námi.“ A pokračoval jsem ve čtení, přečetl jsem si následující verš:

Vždyť země, která pije déšť, jenž na ni často přichází a plodí rostlinu užitečnou, pro ty, kdo ji obdělávají, dochází požehnání od Boha.

A ta, která vydává trní a bodláčí, je zavržená a blízká prokletí a její konec je spálení.

122 A když jsem toto přečetl, něco mnou zatřásl. Pomyslel jsem si: „Pane, to se přece nevztahuje na Roye Davise. Proč jsi to tak udělal?“

123 Obrátil jsem na další stránku, měl jsem v úmyslu se k tomu znovu vrátit: „Je nemožné, aby ti, kteří byli jednou osvícení... Projdi tím znovu!“

124 Pak jsem si pomyslel: „Pane, co to znamená?“ Co tím chceš říct, Pane?

125 Pak jsem se otočil a vrátil se do své jeskyně, abych se za to pomodlil. A když jsem to udělal, najednou jsem uviděl otáčející se zeměkouli a ona byla celá zoraná, velice hezky, celý svět. A uviděl jsem, jak přichází muž v bílém šatu s pytlém ve své ruce a procházejíc kolem rozsévá semena, šel dál, až zmizel za obzorem. A jakmile zmizel, ukázal se další chlapík v tmavém černém šatu, velice uhlazený, on přišel pokradmu, asi takto, a rozhlížel se, a měl taky semena. Začal vzadu daleko za ním něco kolem sebe rozhazovat, dokud neobešel zeměkouli kolem dokola. Pozorně se rozhlížel, zatímco rozséval. A já jsem stál a pozoroval to vidění.

126 A když zmizel, svět se otočil a ukázala se veliká, nádherná úroda, a byla to pšenice. A byl tam také plevel, a koukol, a jiné věci v té pšenici.

127 A nastalo sucho. Ach, ó, jak ta malá pšenice svésila své malé hlavičky a toužila po vodě. A ten nevzhledný koukol skláněl své hlavy

a také žíznil. A všichni se modlili o déšť; po nějakém čase se ukázal veliký mrak a začal zalévat celou zemi. A ten malý koukol začal poskakovat a křičet: „Sláva Bohu! Haleluja! Chvála Pánu!“

128 A ta malá pšenice také poskakovala a začala křičet: „Chvála Bohu! Sláva Pánu!“

Matouš 5:44, 45

129 A pak mi přišlo na mysl místo Písma, které nacházíme v Matouši, v páté kapitole ve čtyřicátém pátém verši. A poslyšte, co tam Ježíš řekl, v Matouši 5:45. Sledujte pozorně, zatímco budeme číst pátou kapitolu Matouše a čtyřicátý pátý a šestý verš; začneme od čtyřicátého čtvrtého:

***Já vám však říkám: Milujte své nepřátele! Žehnejte
těm, kdo vás proklínají, konejte dobro těm, kdo vás
nenávidí, a modlete se za ty, kdo vás pomlouvají
a pronásledují,***

abyste byli synové svého Otce, který je v nebesích. Vždyť on dává svému slunci vycházet na dobré lidi i na zlé a posílá déšť na spravedlivé i nespravedlivé.

Židům 6:1, 2, 4-8

130 A tak vidíte, ten samý déšť, který dává růst pšenici, dává růst také koukolu. A tak jsem ten obraz pochopil. Zde je ten průměrný ctitel, on se nachází přímo v církvi, ale jeho ovoce... On je schopen křičet, skákat, tancovat, mluvit v jazycích, ale jeho ovoce... on je koukolem. A zde je další, který má toho samého Ducha. Duch Svatý může padnout rovnou na skupinu lidí a pokrytec může křičet pod působením Ducha Svatého stejně tak, jako koukol může žít deštěm, který je posílán. Právě to říká Pavel na tom místě. Ale je nemožné, aby se stal koukol pšenicí nebo pšenice koukolem! Pochopili jste to?

***Neboť pro ty, kdo byli jednou osvícení, okusili ten
nebeský dar, stali se účastníky Ducha Svatého,***

***a... okusili dobré Boží slovo a zázraky budoucího
věku,***

***Je nemožné, aby když odpadnou, byli znovu
obnoveni...*** [Poslyšte, co on říká!]

***Vždyť... země... která pije déšť, jenž na ni často
přichází, a plodí rostlinu užitečnou pro ty, kteří ji
obdělávají, dochází požehnání od Boha;***

Ale ta, která vydává trní a bodláčí, je zavržena a blízka prokletí a její konec je spálení.

Nuže, proto zanechme řeči o Kristových počátečních věcech... a směřujme k dokonalosti. Nepokládejme znovu základy pokání z mrtvých skutků a víry v Boha,

... učení o křtech,... o vkládání rukou a jiných věcech.

131 Vidíte, ten tělesný věřící, tam v těch dnech, stejně tak jako v dnešní době, on rád říká: „Dobrá, patřím do církve. Dělal jsem pokání. Přišel jsem a udělal jsem vyznání. Nechal jsem se pokřtít.“ Vidíte, oni zakládají na těch tělesných reformách. A co to přináší? To přinese pouze koukol.

132 Ale co dělá dokonalost? To je pšenice. Pšenice je Božím Slovem. On ji používá jako své Slovo. To je semeno. Ono rodí ovoce.

133 Záleží tedy na tom, jaké semeno je zaseto ve tvém srdci. Jestliže přicházíš do kostela jen proto, že máš strach z pekla, jestliže se připojuješ k církvi, protože se nechceš dostat do pekla, pak jsi stále ještě koukolem. Jestli se připojíš k církvi, aby ses stal pouze populární, pak jsi stále koukolem. Jestliže děláš všechny ty formální věci, které se mají dělat, a nemáš nic víc, pak jsi stále koukolem.

134 Ale opravdový ryzí křesťan spěje k dokonalosti, dokud tento svět není pro něj mrtev a dokud se nestane novým stvořením v Kristu Ježíši. A pak je nemožné pro toho člověka, aby kdy odpadl. Zde máte to, co říká Bible. Vidíte, jak se to shoduje se zbytkem Písma? Vidíte, jak to tady zapadá na své místo?

135 Jak zde může být řečeno: „Člověk, který je jednou zachráněn, nemůže být nikdy ztracen“ a když přejdeš na jiné místo, je tam řečeno: „Ale jestliže jsi ztracen nebo ses rouhal, je to pro tebe nemožné?“ Jistě, jestliže jsi rouhačem, pak nejsi křesťanem.

1. Korintským 12:3

136 „Nikdo promlouvající skrze Ducha Božího nemůže nazvat Ježíše prokletým.“ Sv. Jan 4... nebo 1. Janova 4. Nikdo promlouvající v Duchu Kristově nenazve Ježíše „prokletým.“ Každý Duch od Boha, který je v křesťanské církvi, souhlasí se vším, co bylo řečeno Bohem.

Izaiáš 53:5

137 Zde čteme a je řečeno: „On byl raněn pro naše přestoupení. Jeho sinastí jsme uzdraveni.“

138 Ten starý tělesný rozum říká: „Dny zázraků pominuly. Já jsem Dr. Jones,“ vidíte. „Neexistuje něco jako Božské uzdravení. Neexistuje náboženství, které se dá pocítit srdcem. Vy jste skupinou, která je emocionálně podnícena. Vidíte, to je všechno, co na tom je. Na tom nic není, my jsme presbyteriáni. My jsme luteráni“ nebo ať se jedná o cokoli jiného. „My víme, na čem stojíme.“

139 Ale co říká Duch Boží? Ježíš Kristus ten stejný vše... „Amen,“ říká Duch Boží. On okamžitě souhlasí se Slovem. Ano, pánové, je to rovnou zde. Chápete, co tím míním?

Židům 6:1

140 „Ty tělesné reformy působí smrt,“ řekl Pavel.

Jan 5:24; Jan 6:39

141 Ale tam kam přišel život, tato dokonalost: „Kdo slyší slova Má a věří tomu, který Mě poslal, má život věčný, a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života. A Já jim dávám život věčný a vzkřísím je v poslední den. Všechny, které Mi dal Otec, přijdou ke Mně a nikdo z nich nebude ztracen!“ To není možné, aby byl ztracen!

1. Janova 4:7, 8

142 A hle, co to působí. Jak to funguje... Lidé si myslí, že by to způsobilo v lidech nevázanost. Bratře, ty nesloužíš Bohu ze strachu, že dostaneš výprask; Bůh není jako jeden z těch mužů s býkovcem, který by vás musel pohánět kupředu. On je Otcem. On je láskou. Bůh je láska. A Bible říká ve Sv. Janu: „Kdo miluje, z Boha se narodil.“

143 Vy milujte Boha. Já bych nebyl... kdybych odešel a kdybych se dnes večer opil — mimochodem, nepil jsem po celý svůj život — ale kdybych šel a opil se, pak bych se nebál toho, že dostanu výprask. To není důvod, proč nejdu... nejdu, abych to udělal. Já to nedělám, protože Ho miluji. On miluje mě. To nejsou skutky Zákona, to není něco, co já musím udělat; ale proto, že On něco udělal pro mě a já Ho za to miluji. Zde to máte.

Jan 3:15, 16

144 Stejně tak je s tím Duchem tam vevnitř, který je zaslíben: „A Já jim dávám věčný život a oni nikdy nezahynou.“ Říkal lež nebo řekl pravdu? On řekl pravdu! A tak vidíte, jak se to samo vykládá? Je to pro člověka nemožné, aby odpadl poté, když se stal jednou účastníkem milosti. On nemůže... Jistě on může upadnout, ale ne, aby byl přinavracen zpět k pokání. (Zpět na místo konání těch starých skutků).

145 A tak vy všichni běháte od probuzení k probuzení, z jednoho místa na druhé, copak nesledujete, že jste vrtkaví? Že nejste upevnění?

Nuže, jistě... Říkáte: „Bratře Branhame, já nevím jestli...“ Samozřejmě, že Bůh by mi nedal službu, kterou mi dal a ponechal mě v bludu. A jestliže tato věc nebyla dokázána Písmem, pak je to blud; ale zde je místo Písma, které to obhazuje.

146 Církev nikdy neměla být místem... Lidé jdou, připojí se k církvi, povykují, soupeří mezi sebou, málem že se nepoperou a tak dále, vedou veškerý tělesný život, a říkají: „Ó, ano, já jsem křesťan.“

147 Dnes jsem slyšel vyznání jedné drobné paní, která mi řekla, že její manžel běhal s nějakým mužem. Ona je přistihla na více místech a ta žena říká: „Chci ti oznámit, že jsem křesťanka.“

148 Podívejte se, zde na Jima Osborna, který káže v neděli ráno a pak v průběhu týdne provozuje boogie-woogie, rokenrol, a všechno možné.

149 Podívejte na Elvise Presleye (je to Jidáš Iškariotský ve verzi roku 1947), on se připojil ke Sborům Božím, letniční církvi, mluví v jazycích, jako skrze Ducha Svatého; a posílá více duší k trýznění, než všechny palírny, které existovaly v posledních padesáti letech. On kazí myslí mladistvých lidí na celém světě tak, že mladé dívky si stahují spodní prádlo a házejí ho na pódium, a žádají o autogram. Je to tak vulgární, že ho ani neukazují v televizi od pasu dolů, ten způsob jak... jeho tělo. (Duch Svatý, mluvení v jazycích jako důkaz.) Ó, bratře, kdyby tam byl Duch Svatý, On by tak nejednal. Vy to přece víte. On by tak opravdu nejednal. Bůh miluje čistotu, cudnost a svatost.

150 Ale já nejednám čistě, cudně a svatě, abych ze sebe udělal křesťana, ale Kristus, který je ve mně, On žije takovým způsobem a já Ho miluji. A jestliže se v něčem proviním, pak mě to odsuzuje. Přímou tam říkám: „Bože, odpusť mi to.“ Každý den musím prosit o odpuštění — každý den, který on... a vy také. Ano jistě.

151 Ale teď, jestliže jste tělesní, jen vyčkáváte a říkáte: „Ó, dobrá, to je všechno v pořádku, já patřím k církvi.“ Vidíte? Pak když se rouháte, to je tehdy, když nemáte víru, která byla jednou provždy dána svatým. A pak se tomu posmíváte a nazýváte to zlým duchem. Říkáte: „To je banda svatoušek.“ Tehdy, přecházíte sami od milosti k soudu; tak jste navěky vyřizení.

Matouš 12:31, 32; Marek 3:29; Lukáš 12:10

152 Ježíš řekl: „Jedno slovo proti tomu nebude nikdy odpuštěno ani v tomto věku ani v tom budoucím.“ A křesťan narozený z Ducha nemůže o tom říci špatné slovo, to prostě není možné. On s tím

souhlasí. Je to tak.

153 A proto se mi lidé snaží namlouvat, že ten ohnivý sloup — který je zde, který se zjevuje uprostřed nás, oni se mě snaží přesvědčit, že to je z ďábla, že to všechno je pouhá fikce. Ale fotoaparát dokázal, že to tak není. A ty skutky se přece nacházejí přímo v Bibli. Ten samý ohnivý sloup, který se setkal s Pavlem na jeho cestě do Damašku a všechny tyto věci, které on udělal v minulosti, koná i nyní přesně takovým způsobem na základě Bible. On je Kristus, ten Boží Syn.

Jan 3:15, 16

154 A když jsme znovuzrození, máme věčný život a nemůžeme zahynout. Bylo by nemožné, aby takový člověk odpadl. To je to, co říká Bible.

Židům 6:8

155 Nuže, poslyšte a sledujte, co říká Pavel. Přečtu zbytek toho odstavce a přesvědčte se, jestli to nezní důvěryhodně. Pokračujme ještě na chvíli dál. Osmý verš:

Ale ta, která vydává trní a bodláčí, je zavržená a blízká prokletí; a její konec je spálení. *[To jsou ti nevěřící.]*

Židům 6:9

156 Sledujte teď Pavla:

Ale, milovaní,...

Židům 6:9, 10

157 Nyní mluví o těch, kteří se snaží vrátit zpět pod Zákon, víte, snaží se dělat všechny skutky Zákona. Oni to dotáhli po rituální stránce na maximum; mají křty a vkládání rukou a všechny ty ostatní věci.

Ohledně vás, milovaní, však máme jistotu o lepších věcech [zde to je, poslouchajte ho teď] totiž o těch, jež náležejí ke spasení, přestože takto mluvíme.

Vždyť Bůh není nespravedlivý, aby zapomněl na vaše dílo a na pracovitou lásku, kterou jste prokazovali vůči jeho jménu tím, že jste sloužili a dosud sloužíte svatým.

Židům 6:9

158 Chápete, o čem on teď mluví? On nemluví o křesťanech, kteří odpadají, a že je pro ně nemožné, aby se vrátili zpět. Mluví o tělesných věřících, kteří procházejí pouze jistou reformou. Ale říká: „Vy, kteří jste znovuzrozeni, vy, kteří jste křesťany, ohledně vás, milovaní, jsme přesvědčení o lepších věcech. Vy takové věci neříkáte, vy si v životě

takto nevedete. Vy jste zabezpečeni v Kristu.“ Co řekl přímo zde? Vraťme se teď k epištole k Židům 10, kde jsme byli už dnes ráno. (Prázdné místo na pásku.)

Efezským 4:30

159 Otevřme tedy znovu Efezským 4:30. A vezměme to na chvíli a pozorujme, o čem tu je řeč, abychom to mohli tím podložit, a nechat Písmo procházet Písmem. Efezským 4. kapitola, (podívejme se na to) Efezským 4:30. Přečtěme si to a sledujme, co tam je řečeno. Poslouchejte:

... a nezarmucujte Božího Svatého Ducha, *[Júúú, čím jsme byli veškřtěni do těla? Jedním Duchem!]* nezarmucujte Božího Svatého Ducha, jimž jste byli **označeni** ke dni vykoupení. *[Souhlasí to? Jste zapečetěni do Kristova těla skrze křest Duchem Svatým, nikoliv od jednoho probuzení k druhému, ale ke dni vykoupení těla. Hle, čím jste.]*

160 A tak pro vás neexistuje žádná možnost, abyste byli ztraceni. Vy pociťujete strach; vy se bojíte... a strach je provázen pochybností. Láska je provázena vírou. Já miluji svého Otce. Já se Ho nemusím bát, protože Ho miluji. On mi neublíží; On učiní pro mne dobro. Kdybych se Ho bál: „Óh-h, nejsem si jist, jestli to On pro mne udělá nebo ne.“

161 Rozumíte, ale jestliže Ho miluji: „Ano Otče, já Tě miluji. A já vím, že Ty jsi mým Otcem a Ty mě miluješ, a já se nebojím, že bys nedodržel Své Slovo. Ty jsi mi to přece zaslíbil.“ Takto se chová Duch Boží.

162 „Ale, ó, jestliže jsem udělal *to*, jestliže jsem udělal *tamto*.“ Vidíte, tím se znovu dostáváte na tu zákonickou stranu. Nikdy neodbočujte na tu zákonickou stranu; ona je negativní. Pozitivní strana je to, po čem toužíte.

Jan 6:37, 39; 1. Korintským 12:13; Židům 10:14

163 To dílo je již ukončeno. Kristus zemřel a hřích byl usmrcen, když On zemřel. A jestliže tě Bůh předurčil k věčnému životu: „Všechny, které mi dal Otec, přijdou ke Mně.“ Tady jsi, nemůžeš zahynout. Jsi ve věčném bezpečí. „Protože jedním Duchem jsme byli všichni veškřtěni do jednoho těla a jednou obětí nás jednou provždy učinil dokonalými.“ Zde tedy jste. Není tedy nijak možné, abychom zahynuli. Jistě! Nuže, nedělá vám to dobře?

Římanům 8:16; Galatským 5:22, 23

164 Nuže, odkud můžeš vědět, že jsi křesťanem? Když tvůj duch svědčí spolu s Jeho Duchem, když Boží láska je rozlita ve tvém srdci,

když se u tebe nachází láska, radost, pokoj, trpělivost, upřímnost, shovívavost, dobrota, krotkost: to je, když ty... právě tehdy je tvůj život provázen ovocem Ducha.

¹⁶⁵ Ne proto, že můžeš tancovat v Duchu, ó, v tom moderním rytmu a pokřikovat kolem piana, jak to dělají mnozí, kteří tancují v Duchu. Tyto věci jsou v pořádku, ale oni přetahují celou tu věc na tu zákonickou stranu, vidíte. A proto opustili Ducha Božího a nechali Ho vzadu.

¹⁶⁶ A proto, když se Bůh začal projevovat, oni řekli: „Nesmysl! S tím nechceme mít nic společného.“ Oni neznají Boha; oni to nikdy neviděli. Oni to nejsou schopni pochopit, protože v nich je jiný druh života. On neví... Koukol neví, co dělá pšenice. To je jiná forma života.

¹⁶⁷ Takový rozdíl je mezi křesťanem a tělesným věřícím, takzvaným vyznavačem, který jde a vyznává: „Ó, ano, já jsem křesťanem,“ zatímco z úst mu vyčnívá veliké cigáro; vypadá jako bezrohý vůl z Texasu.

¹⁶⁸ Žena v šortkách říká: „Ó, ano, já jsem členkou církve. Jistě, že jí jsem.“ Tvé ovoce dokazuje, že v tobě není nic než jenom samá tělesnost. Je to tak. Opravdu to tak je. Existuje jen jediná věc, kterou musíme vzít v úvahu: buď se jedná o duševní omezenost, nebo jsi posedlá duchem nečisté žádosti. Je to tak.

1. Janova 2:15

¹⁶⁹ Jestliže chceš jednat jako tento svět, Bible říká: „Jestliže milujete svět nebo věci tohoto světa, láska Boží ve vás nepřebývá.“ Zde to máte.

¹⁷⁰ Nuže, říkáte: „Ó, Bible říká, že to musím dělat.“ Nikoliv, to není ono. Zůstaň zde, dokud Kristus pro tebe neudělá něco, co to z tebe odstraní. Pak budeš narozen z Ducha Božího. Nejde o to, co děláš ty, jedná se o to, co On už pro tebe udělal. Dokud neobdržíš lásku, která svědčí ve prospěch toho, že jsi přešel ze smrti do života. A pak můžeš pozorovat svůj život, jestli se bude s tím nadále shodovat. Zde se nejedná o to, jak se ty snažíš uspořádat svůj vlastní život, ale jedná se o to, že Bůh tě přivádí do poddajnosti Svého Ducha. To nejsi ty, který vede sám sebe Boží cestou, je to Bůh, který tě vede Jeho vlastní cestou. To nejsi ty, který jsi vůdcem, ale je jím Bůh, který tě vede.

Židům 6:11, 12

¹⁷¹ Sledujte teď toto, nuže, zatím co se budeme blížit k závěru. 11 verš:

Toužíme pak, aby každý z vás až do konce

projevoval tutěž píli vzhledem k plné jistotě naděje,

abyste nebyli líní, ale následovali příklad těch, kdo se skrze víru a trpělivost stali dědici zaslíbení.

Židům 6:13, 14

172 Nuže, ještě jednu poznámku k tomuto místu:

Když totiž Bůh dával zaslíbení Abrahamovi, neměl, při kom větším by přísahal, a tak přísahal sám při sobě:

„Jistě ti velmi požehnám a velice tě rozmnožím.“ *[Když se Bůh setkal s Abrahamem.]*

173 Nuže, Abraham obdržel smlouvu bez jakýchkoliv zásluh. Smlouva byla uzavřena s Abrahamem. Je to bezvýhradná milost se vším všudy. Abraham nebyl vůbec lepším člověkem, on nebyl mužem svatosti, on byl zcela obyčejným mužem. A Bůh skrze vyvolení, vybral Abrahama, protože ho vyvolil. Ne proto, že si to Abraham přál, nebo že to udělal, že byl dobrým mužem, že měl na tom nějakou zásluhu, ale to byla Boží volba. Bůh prostě vzal Abrahama.

174 A dnes, jak jsem již řekl, věřím: „My si vybíráme naše kazatele. Jdeme a říkáme si: ‚Dobrá, jeden z našich Diakonů odešel. Vyhledáme nejlepšího muže, který je v této budově, aby zaujal jeho místo. Dobrá, pastor odešel. Vyhledáme a ustanovíme toho nejlepšího...‘“ Někdy to není správné.

175 Když oni vybrali muže na Jidášovo místo, vybrali toho nesprávného. Zvolili džentlmena, Matěje, dobrého písaře, učence, diplomata. Oni řekli: „On bude tím správným na svém místě. Hoši, on vypadá jako skutečný muž.“ Ale to nebyla Boží volba. Oni vybrali toho muže a on pro Boha nikdy nic neudělal.

Skutky 9:1, 2

176 Ale Bůh vybral vznětlivého muže se zakřiveným nosem. Žida, který se tam ukázal... Jeho obličej, zevnějšek... „Já tam půjdu a nechám je zavřít.“

Bůh řekl: „Spatřil jsem v něm něco výjimečného. Použij si ho.“

Skutky 9:5

177 A Duch Boží se tam před ním ukázal, to velké světlo, a on řekl: „Kdo jsi, Pane?“

Skutky 9:5

178 Odpověděl mu: „Já jsem Ježíš. Nuže, je pro tebe těžké vzpírat se

proti ostnům. Proč Mě vlastně pronásleduješ?“ — asi takto. A Bůh vzal tohoto muže a udělal z něho jednoho z největších lidí, kteří kdy chodili po tváři této země od dob Ježíše Krista. To byla Boží volba.

179 A my dnes chceme udělat volbu. Vy církve, vy posíláte sem *toho* muže a *tamtoho* muže. Tak by se to nemělo dělat. Bůh je tím, který vede. Je to Bůh ve všem a skrze vše, a nade vše. Ne to, co říká nějaký církevní dokument, ale to, co o tom řekl Bůh a v tom je podstatný rozdíl.

180 Všimněte si! Bůh dal Abrahamovi zaslíbení, bez podmínek. A teď, počkejte, Abraham nemusel udělat žádnou věc. Bůh řekl: „Já jsem to již udělal.“

1. Mojžíšova 2:17

181 Bůh dal zaslíbení Adamovi, řekl: „Adame, jestli se toho nedotkneš, budeš žít navěky. Ale v ten den, ve který bys z toho jedl, jistě zemřeš.“

182 Adam řekl: „Ať už tak či onak, jsem zvědav, co na tom je?“ A tak šel a jedl z toho a tím to pokazil.

183 Pokaždé, když Bůh uzavřel... když člověk uzavřel svoji smlouvu s Bohem nebo Bůh s člověkem, člověk svoji část poruší. A tak Bůh musel něco udělat, jelikož si byl vědom toho, jaký je člověk. A tak oni byli předzvěděni, oni byli vybráni a Bůh musel něco udělat. A tak Bůh sestoupil a udělal s Abrahamem bezpodmínečnou smlouvu. Kdyby ona nebyla bezpodmínečně ustanovena, Abraham by již dávno zahynul.

1. Mojžíšova 12:7, 10

184 Jen se podívejte, na toho, který se usadil tam v Gerar, na toho odpadlíka a lháře, na toho, který dává svou manželku jinému muži, aby zachránil svou vlastní kůži. Co za člověka! On si tam sedí, obyčejný odpadlík. Bůh mu jasně řekl: „Nechod tam. Zůstaň zde.“ Vyhnal ho hladomor. A tak se toulal až na místo, kde se mu dařilo lépe. Dobře víte, co se stává s člověkem, který si zvolí snadnější cestu.

1. Mojžíšova 12:11-13

185 On se toulal, až přišel na místo, kde byla zelenější tráva. A když tam přišel, řekl tamějšímu králi, že jeho manželka je jeho sestrou, aby zachránil svoji kůži. Nuže, to byla obyčejná lež. A každý muž, který vezme svoji manželku a odevzdá ji jinému muži, aby zachránil svoji kůži... To je celý on, sedí si tam v takovém obyčejném stanu, odpadlík, lhář... odtržen od toho všeho, oddělen od zaslíbení a všeho ostatního, a přesto byl nadále Božím prorokem.

186 A byl tam Abimelech, který byl dobrým posvěceným mužem. Jistě odříkával každý večer modlitby, setkal se s tou téměř stoletou babičkou; když tam přišli, ona byla znovu krásnou mladou ženou. On řekl: „Na takovou mladou dívku jsem čekal, a tak se s ní ožením.“

1. Mojžíšova 20:2

187 Abraham řekl: „Můžeš si ji vzít; to je moje sestra.“

Ona... „To je můj bratr.“

188 A tak on si ji vzal k sobě a nechal ji ženám vykoupat, a obléknout ji do krásných šatů, a upravit ji jako princeznu. A když se šel pomodlit a položil se do lůžka, natáhl si nohy a říká: „Zítra se ožením s tou hebrejskou kráskou, sestrou tohoto chlapce. Ó, to bude paráda. Ó, Pane, ty víš, jak já Tebe miluji. Ano, prosím, jak nádherné.“

1. Mojžíšova 20:3

189 A Bůh řekl: „Ty se rovnáš mrtvému.“

1. Mojžíšova 20:5

190 Jakže, Abraham si tam hověl, lhal, odpadl. A zde byl tento muž, počestný a spravedlivý, a upřímný. „Jakže,“ řekl: „Pane, ty znáš bezúhonnost mého srdce. Copak mi neřekl, to je moje sestra?“

1. Mojžíšova 20:6, 7

191 On mu odpověděl: „Vím, že máš bezúhonné srdce, a proto jsem tě zachoval, abys proti Mně nezhřešil. Tak je to. Znam bezúhonnost tvého srdce, ale její manžel je mým prorokem.“ Haleluja! Jestli to není milost, pak nevím co? Odpadlík, který lže a sedí, a hoví si, a: „Přesto stále zůstává Mým prorokem! Vezmi oběť a jdi za ním, přiveď mu zpět jeho manželku, jinak jsi mrtvý. Nevyslyším víc tvé modlitby; ať se on za tebe pomodlí.“ Amen! Zde to máte: „On je Mým prorokem!“

1. Mojžíšova 25:1, 2; Galatským 3:29

192 Vy řeknete: „Ó, přál bych si, abych mohl být Abrahamem.“ Jestliže jsi mrtev v Kristu, jsi Abrahamovým semenem a dědicem podle zaslíbení. Ano, tak to říká Bible. Chtěli byste si to přecíst? Jakže, je to v Bibli, že zaslíbení bylo nejenom pro Abrahama a jeho semeno. Abraham měl mnoho semen, jistě, mnoho dětí. Jeho dítětem byl Izmael. A potom měl po smrti Sáry sedm nebo osm dětí s jinou ženou, Keturou. Ale podívejte, semeno zaslíbení bylo pouze jedno a tím byl Izák, a skrze Izáka přišel Kristus, a skrze Krista jsme přišli my. To zaslíbení nebylo podmíněčné!

193 Nuže, a co s Abrahamem? Jakže, to znamenalo jeho konec, pro něj by již nebylo více žádného návratu. Jistě, pro Saula by také již nebylo více žádného návratu, pokud byste měli Písmo číst takovým

způsobem, rozumíte. Ale to nebylo tak! Boží zaslíbení trvá navěky!

Galatským 3:15, 16

194 Krátce si něco přečteme; rád bych to přečetl. Rád bych, abyste se mnou šli do epištoly Galatským 3:16, a přečteme si to, a přesvědčíme se, čím bylo to zaslíbení, a uvidíme, jestli jsme jeho zaslíbením nebo ne; 3:16. Poslouchejte zde! V pořádku, chtěl bych také přečíst 15. verš:

Bratři, mluvím po lidskou, vždyť ani lidskou smlouvu nikdo neruší, ani k ní nic nepřidává, když nabyla právoplatnosti.

Abrahamovi a jeho semeni pak byla dána zaslíbení
[Abrahamovi a jeho semenu. Sledujte teď. On neříká tvým semenům — množné číslo, jako o mnohých.]

Ale tvému semeni, [jako o jednom] jímž je Kristus.

Galatským 3:29

195 Tedy, Kristus byl Abrahamovým semenem a my, kteří jsme zemřeli v Kristu, a byli jsme ve křtu do Jeho těla, jsme Abrahamovým semenem, a dědici podle zaslíbení. Jak to tedy je, jak bys mohl ještě odpadnout, když ti Bůh dal takové zaslíbení? Jak bys mohl ještě odpadnout, odejít pryč a musel se dostat kvůli tomu do pekla?

Galatským 6:7

196 Nuže, říkáte: „Dobrá, my nemůžeme odpadnout?“ Samozřejmě, že ano! Ale když odpadneš, dostaneš za to výprask, o to se nemusíš ani starat. To potkalo Abrahama a stejně všechny ostatní. Dostaneš za to výprask, nemysli si, že máš právo hřešit; nikoliv. Zaplatíš za všechno, v čem se proviníš. Budeš sklízet to, co jsi zasal. Proviníš se v jednom malém hříchu, ale budeš sklízet plné necky. Je to tak. Ale bratře, to vůbec neznamená, že jsi ztracený. To je ryzí pravda. Abraham sklízel přesně to, co zasal. Tak je to, ale on zůstal dále spasený.

2. Mojžíšova 3:7, 8; 2. Mojžíšova 7:16; 2. Mojžíšova 8:1, 20; 2. Mojžíšova 9:1, 13

197 Smlouvu, kterou Bůh uzavřel s Izraelem: oni přišli o své spoludědictví, přišli o zaslíbenou zemi, odešli do Egypta, ale neztratili svou smlouvu. Bůh řekl: „Vzpomněl jsem si na svou smlouvu s Abrahamem. Vzpomněl jsem si na to a sestoupil jsem, abych vysvobodil Svůj lid. Jdi tam Mojžíši a řekni faraónovi, že mu vzkazují: ‚Propušt Můj lid.‘ Vzpomněl jsem si na zaslíbení dané Abrahamovi a jeho semenu.“

198 Přesně tak je to s námi. A tak jestliže jsi mrtvý a tvůj život je skrytý v Bohu skrze Krista, pak neexistuje nic na světě, co by se tě

mohlo dotknout. Nuže, můžeš odejít a udělat nějakou špatnost, ale jestliže jsi opravdovým, skutečným dítětem Božím, a uvidíš, že jsi udělal nějakou chybu, zcela jistě se znovu postavíš, a pokusíš se znovu. Je to tak, nezůstaneš v tom.

199 Ale, jestliže jsi zbabělý, jestliže jsi koukolem, jestliže nedojde k tomu, že se postavíš, jestliže v tobě není to „vstávej“, pak si řekneš: „Ó, dobrá, na tom doopravdy není nic zvláštního.“

Matouš 13:47, 48

200 Království Boží se podobá muži, který vzal síť a šel k moři a hodil tu síť do moře. A když ji vytáhl, měl tam želvy, žáby a hady, a ještěrky, hvězdice, a ryby. Tak je to s Evangeliiem, které je kázáno.

201 Jako kdyby Pán řekl kazateli — jako bratrovi Grahamovi, který se sem chystá — „Jdi tam na ten roh a kaž na chvíli, bratře Grahame.“ V pořádku, on bere svou síť, jde tam a začíná ji roztahovat. „Kam jdeš, bratře Bille?“

„Jdu na jiné místo a vrhnu síť tam na tom rohu.“

202 Táhnou: „Oni je chytí, Pane, ale ty víš, kdo je kdo.“ Zatahuji síť znovu: „V pořádku, oni je chytí, Pane.“

203 Nuže želva, zůstane želvou. Ona se prostě chytla do té sítě. Je to tak. Stejně tak je to s lidmi, kteří se nachytali na emoce: „Ó, Haleluja! Haleluja! Sláva Pánu! Sláva Bohu! Haleluja!“ Oni se prostě chytli do sítě a tím to zhaslo.

204 A jestliže duch této staré želvy je v nich, nebude dlouho trvat a oni řeknou: „Nu co, já jsem ti stejně říkal...“ a už je nevidíte, odplazí se zpět.

205 A nějaká stará paní Raková říká: „Ale, já to nemohu pochopit,“ vidíte.

206 A slečna Hvězdíková tam chvíli sedí a pak začíná žbluňkat „žbluňk, žbluňk, žbluňk,“ obrací se zpět: „Nu co, na tom nic není.“

207 A paní Hadová řekne: „Ó, to je banda svatoušeků. Na tom nic není. Já půjdu raději tam, kde mají zdravější rozum než tady.“ Jakže, ty jsi byla hadem od začátku. Síť Evangelia tě prostě jen zachytila a tím to zhaslo.

208 Ale ryba je zanesena Mistrovi na stůl. Ona byla rybou od začátku; v ní bylo semeno ryby. Ona začala jako ryba a Bůh znal svou rybu od založení světa. Haleluja!

1. Korintským 10:3-5

209 Zapamatujte si, oni tam všichni vdechují ty staré kalné vody. Oni všichni dýchají ze stejné říčky. Je to tak. Všichni jsme se napili z té stejné duchovní Skály. Všichni jsme jedli mannu na poušti (Kálef a Jozue jedl tu samou mannu, kterou jedli ti ostatní), oni všichni padli na poušti. Ale byli tam dva vyvolení, aby přešli na druhou stranu a oni tam došli. Je to tak.

Mat 24:24; Marek 13:22

210 A nám bylo dáno se napít z toho samého pramene. Ale ne všichni, kteří se napili, jsou spaseni. Všichni jsme spolu křičeli, všichni jsme se spolu radovali, ale pouze vyvolení jsou spaseni. Všímáte si toho, je zde řečeno: „Ty dva duchy v těch posledních dnech si budou sobě tak blízko, aby svedli, pokud by bylo možné, i samotné vyvolené?“ Pokud možno, rozumíte. To je opravdový Boží Duch, vyvolený k věčnému životu.

Galatským 3:17, 18

211 A teď na závěr. Pak přijde, bratr Neville a bude v tom pokračovat tam, kde skončím. Dobře.

Říkám tedy toto: Smlouvu předem schválenou Bohem vůči Kristu, nemůže Zákon, který byl zaveden po čtyřech stech třiceti letech zrušit, aby obrátil zaslíbení v niveč. [To bylo zaslíbení dané Abrahamovi ještě předtím, než přišel Zákon.]

Jestliže je totiž dědictví ze Zákona, pak již není ze zaslíbení. Abrahama však Bůh obdaroval skrze zaslíbení. [Ono není na základě vašich skutků nebo na základě nějakých zákonů, nějakých církevních zákonů, připojení se k církvi nebo kteréhokoliv jiného zákona. To je absolutní skutek Boží milosti vůči vám. Zde to máte.]

Galatským 3:19, 20

212 Sledujte:

K čemu tedy Zákon? Byl přidán kvůli přestoupením, dokud by nepřišlo to símě, jemuž bylo dáno zaslíbení; [Není to tak jasné, jako můj nos? On byl přidán, aby posloužil, dokud nepřišlo semeno, kterým byl Kristus, kterému bylo dáno zaslíbení.] **byl ustanoven skrze anděly rukou prostředníka.**

A prostředník není prostředníkem jednoho, Bůh je však jeden.

Nuže na tomto místě zde skončím, počínaje právě tímto místem začne

příští středu, bratr Neville.

213 Pochopili jste, co zde bylo řečeno? Je proto naprosto nemožné pro znovuzrozeného křesťana (nyní nemíním toho, který sám sebe nazývá znovuzrozeným, míním toho, který je opravdu znovuzrozeným křesťanem), aby mohl někdy odpadnout od milosti. To není možné. On může padnout, to je pravda, ale nemůže nikdy odpadnout od milosti. Abraham odpadl od milosti, jistě, Bůh mu řekl, zůstaň zde a on odtamtud odešel, ale on nikdy nepřišel o svou smlouvu. On zůstal nadále Božím vyvoleným. On byl prorokem, který tam seděl. On jím byl vždycky. On bude vždycky Božím vlastnictvím.

Římanům 11:26, 29; Galatským 3:29

214 Ted' si všimněte, Bible říká, že všechny Izrael bude spasen. Kolik z vás to ví? Bible říká, že: „Celý Izrael bude spasen.“ Nuže, Izraelem není Izrael podle těla, ale Izrael podle Ducha, protože: „Darů a povolání Bůh nelituje.“ Copak tuto věc neříká hned ten další verš? Je to v epištole ke Galatským. Dobře, celý Izrael bude spasen. Každý jeden z nich je spasen. A jak my se stáváme Izraelem? Jsouce mrtví v Kristu bereme na sebe semeno Abrahamovo a jsme dědici podle zaslíbení.

Římanům 2:28, 29

215 Pavel říká: „Ne ten, kdo je Židem zjevně, ale ten, který jím je vevnitř, je Židem“ (ten zaslíbený), a my jsme Abrahamovo semeno skrze zaslíbení, skrze Krista, a přijali jsme Ho jako svého osobního Spasitele.

216 Doufám, že to vidíte. Doufám, že to pochopíte (jestli se tomu ještě na chvíli budete věnovat). Nuže, v tomto místě bychom to chtěli ukončit a pak začneme o Melchisedechovi, a to nás přivede znovu na to místo. Začneme rovnou... Ó, to je právě... celá tato věc je skvělá. Ale my se stále pozvolna blížíme k těm vrcholným věcem.

217 Nuže, podívejte, kdybyste to vzali pod úvahu, vypadá to... kdybyste to mohli přechít z pohledu... jak mi jednou řekl jeden odměřený trinitář, který věří, že jsou tři Bohové, jednou mi řekl, že Matouš 3; absolutně tvrdí, že tam byli tři, tři individuální osoby Božství.

Řekl jsem: „Musím se na to podívat.“

Matouš 3:16, 17; Marek 1:10, 11; Lukáš 3:21, 22

218 On řekl: „Dávej pozor!“ Rovnou ze své kazatelny, on řekl: „Podívej se sem, do Matouše 3.“ Řekl: „Ihned, když Ježíš vystoupil z vody, hle, otevřela se Mu nebesa a spatřil Ducha Božího jako

holubici. A hlas z nebe promluvil: „Toto je Můj milovaný Syn, ve kterém jsem našel zalíbení.“ Tam byli tři: tam byl Syn na břehu, Duch Svátý uprostřed a Otec nahoře.“

Řekl jsem: „Bratře, v tom Písmu to tak nečteme.“

„Ó, ano, čteme!“

Řekl jsem: „Přečti to znovu a přesvědč se, jestli je to tak.“

²¹⁹ Nuže, zde je ten jeho obraz: zde je Bůh, Syn; zde je Bůh, Otec; zde je Bůh, Duch Svátý, jako holubice. Nuže, sledujte! Bible říká, že když byl Ježíš pokřtěn: „Jakmile Syn vystoupil z vody, hle nebesa se Mu otevřela a hlas řekl... On spatřil Ducha Božího... Ducha Božího, jako holubici.“ Nikoliv další osoba tam nahoře, ale Duch Boží byl holubicí, (která byla nad Ním). A hlas z nebe, který řekl: „Toto je Můj milovaný Syn, ve kterém se Mi zalíbilo přebývat.“ Teď čtěte Matouše 3 a podívejte se, jestli to tam tak není řečeno. Vidíte, nikoliv tři osoby; vůbec ne.

Židům 6:4, 6

²²⁰ To je co... Tady není řečeno, že je nemožné pro člověka, aby se vrátil, když se stal jednou odpadlíkem. Zde to není řečeno. Zde není vyjádřena tato myšlenka. Je řečeno: „Je nemožné, aby člověk přišel zpět, aby se obnovil, když už tam jednou byl.“ To není možné.

1. Janova 3:9

²²¹ Bible říká: „Kdo se narodil z Boha, nehřeší, protože nemůže hřešit, neboť semeno Boží zůstává v něm a on nemůže hřešit.“ Jak mohu být nazván hříšníkem, když tam leží oběť, která zaujala moje místo? Jak mohu zemřít, jestliže za moji smrt bylo zapláceno? Jak mohu zemřít, jestliže mám život věčný? Jak je to možné? To je vyloučeno!

²²² Kdybych měl písemné povolení od starosty města, které mě opravňuje jet rychlostí devadesát pět kilometrů za hodinu v obci, jak mě může zastavit a zavřít nějaký policista za jízdu rychlostí devadesát pět kilometrů v hodině. Je to vyloučeno. Já mám povolení od starosty, které mě k tomu opravňuje. On mě nemůže zavřít. On může pískat nebo dělat, co se mu zlíbí a já to mohu jednoduše ignorovat. To pro mě nic neznamená; mám přece povolení.

²²³ A jak tedy mohu poté, když Kristus za mne zemřel a já se stal Jeho spravedlností díky Jeho milosti a lásce ke mně, jak mohu hřešit, jestliže tam mezi mnou a Bohem něco leží, jeho Oběť? Já nemohu hřešit, nemohu. Bůh se víc na mě nedívá; On se dívá na Krista. On stojí

na mém místě, a jestliže se v něčem špatném proviním, Kristus zaujímá moje místo. Já jsem to doznal ve svém vyznání: „Udělal jsem zle; On je v pravdě. Pane, Ty znáš mé srdce; Ty víš, jestli jsem to tak myslel nebo ne. Jednal jsem nesprávně, odpusť mi.“ A Bůh se na to více nedívá; krev Ježíše Krista mne neustále přikrývá. Jak se pak může Bůh dívat na mne? Jak mi může být započten nějaký hřích, jestliže On to nemůže vidět? Jakmile se proviním, je mi to odpuštěno. Je to tak.

²²⁴ Je to, jako kdybychom vzali takové malé kapátko do oka a naplnili ho zcela černým inkoustem a přidrželi to nad nádobou s bělidlem, a nakapali to do něho, a pak se to snažili znovu najít. To se přece proměnilo v bělidlo; inkoust se stal bělidlem. A právě to se stává se tvým vyznaným hřichem... jestliže jsi v Kristu, mezi tebou a Bohem je plná nádoba bělidla, a tvůj hřích se stává spravedlností, protože tam na tebe čeká spravedlivá Oběť.

*Když přijdu na konci mých dnů k té řece
a prchne poslední závan smutku;
zůstane pak jedna myšlenka útěchy,
která přinese potěšení mému srdci,
že nebudu muset přejít přes Jordán sám.*

²²⁵ To je ta jedna dobrá věc, to je jedna dobrá věc: Nebudu muset jít sám... Jednoho dne až dojdeme na konec cesty, slunce odmítne svítit a pak Bůh zavolá.

²²⁶ Adam položí svou ruku na Evu, zatřese s ní a řekne: „Miláčku, zde to je, je načase, abychom se probudili.“

²²⁷ Eva natáhne ruku a uchopí Ábela a řekne: „Vyjdi, drahý, je čas, aby ses probudil.“ Ábel uchopí Seta a Set uchopí Noema, a Noe uchopí... ó, a dál, a dál až k Abrahamovi, a dál, jak oni budou přicházet. Nastane čas velikého zachvění a probouzení se, když přijde Syn Boží. A my v ten den vstaneme a budeme podobni Jemu.

²²⁸ A tak jestli zde zhřešíš, jistě za to zaplatíš.

²²⁹ Teď mi to přišlo na mysl, musím to prostě říct. Chtěl jsem to čtyři nebo pětkrát nějak potlačit, ale musím to říct. Kolik z vás si vzpomíná na toho bratra, pastora, který sem přicházel ze Sborů Božích? Bratře... tady nahoře. Jak se jmenoval? Pracoval tam dole pro Vorganga. Ó, vy všichni... Z První Boží církve zde na rohu. Ó, on kdysi prodával u Rawleigna, bylo to během krize. Byl to opravdu svatý

a zbožný muž. Jeho místo zaujal bratr Smith. Za chvíli si vzpomenu, jak se jmenoval. Byl to Bohem spasený muž.

²³⁰ Zapamatujte si, jestliže nepřijmete nápravu a děláte něco špatného jako křesťané, Bůh vás bude varovat; a jestli nepřijmete varování, On vás jednoduše vezme z tohoto světa. Právě jak to udělal s ním.

²³¹ Vzpomínáte si na to v Bibli... Podívejte se, na tu Korintskou církev. On jim řekl, čím byli, jaká byla jejich pozice v Kristu. Ale varoval je před tím, co se mělo stát a oni přijali nápravu a dali se v této věci do pořádku s Bohem.

²³² A ten malý bratr, on byl opravdu obyčejným, vzácným bratrem, nakolik vím, byl Bohem zachráněným mužem. On si našel práci zde dole u Vorgangů. Pokud někteří z tamějších lidí tu sedí, doufám, že si nebudete myslet, že já... Nevím, jestli tu někdo z nich sedí. Ale Ramsey, bratr Ramsey, kolik z vás si vzpomíná na bratra Ramseye, zde nahoře z Boží církve? Jistě si vzpomínáte, on byl vzácným malým mužem. Přicházel do mého domu a vyprávěli jsme si, sedávali jsme spolu, plakali, a drželi se za ruce; jako opravdoví křesťané!

²³³ Jednou jsem za ním přišel, právě když jsem se vrátil ze shromáždění v zámoří, potřeboval jsem zkontrolovat své auto; bratr Ramsey mi řekl: „Co mohu pro tebe Billy udělat?“

Řekl jsem mu: „Zkontroluj to, bratře Ramseyi, a vyměň mi olej.“

„Dobrá,“ řekl, „bezva.“ Řekl: „Měl jsi tam krásná shromáždění?“

²³⁴ Řekl jsem: „Ó, bratře Ramseyi, to bylo nádherné.“ Řekl jsem: „Byl bych rád, kdybys tam mohl někdy se mnou jet. Proč by ses nemohl někdy vydat se mnou na cestu?“ On řekl: „Billy, já už Pánu nesloužím.“ Ohlédl jsem se a řekl jsem: „Cos to řekl?“

A on jednoduše řekl: „Já Mu už nesloužím,“ a poodešel.

Pomyslel jsem si: „Ó, on to nemyslí vážně.“ A odešel jsem, prostě jsem odjel.

²³⁵ Když jsem přišel zpátky, sedl jsem do auta. Vrátil jsem se domů a začal jsem o tom uvažovat: „Já už Pánu nesloužím.“

²³⁶ Pán mi položil na srdce, abych se k němu vrátil a zeptal se ho na to znovu. A tak jsem řekl: „Medo, pohlídej domácnost...“

²³⁷ Nasedl jsem do auta a odjel jsem tam nazpět, a zastavil se tam,

vešel jsem do Vorganga. Řekl jsem: „Bratře Ramseyi, chtěl bych se tě na něco zeptat.“

On řekl: „Ano, Billy, co si přeješ?“

²³⁸ Řekl jsem: „Ty jsi mi před chvílí řekl, že už Pánu nesloužíš. Ty sis ze mě jenom tropil žerty, že ano?“

On řekl: „Ne.“

Řekl jsem: „Bratře Ramseyi, to přece nemíníš vážně.“

Odpověděl: „Ano.“

Řekl jsem: „Copak Ho již nemiluješ?“

²³⁹ On řekl: „Kdybych Ho miloval, pak bych Mu sloužil. To je samozřejmé, Billy?“ A odešel.

Pomyslel jsem: „Hej, bratře Ramseyi,...“

On řekl: „Nebudeme se o tom více bavit.“

²⁴⁰ Odjel jsem domů, vstoupil jsem do svého pokoje a zavřel dveře. Ach, ó, cítil jsem takovou tíhu, jako kdybyste vzali dítěti perník nebo něco takového, víte. Pomyslel jsem si: „Co? To není možné, jistě se bratrovi Ramseyovi něco přihodilo.“

²⁴¹ Byl tam jeden mladý černoch, jmenoval se Jim, on chodil sem do sboru; on měl jednu nohu, víte... byl tak trochu kulhavý. Už jsem zapomněl jeho příjmení, pracoval tam u Vorganga, jezdil havarijním vozem. Setkal se se mnou a řekl: „Víš co, kazateli Branhame,“ řekl, „nevím, co se stalo s tím dr. Ramseyem,“ řekl. „Jednou jsem mu řekl: ‚Báli jsme se dokonce o tom mluvit. Ty jsi byl přece Božím mužem,‘“ řekl. „Ale on vzal svoji kazatelskou legitimaci, poodešel ke koši na smetí, roztrhal ji na kusy a hodil ji do koše. Přitom řekl: ‚Nechci s tím mít nic víc společného.‘“

On mu řekl: „Hele, pane, ty jsi neměl dělat.“

²⁴² On mu odpověděl: „Jíme, já jsem už přestal sloužit Pánu.“

Když odcházel tak mu řekl: „Doufám, že to nemíníš vážně.“

²⁴³ Řekl: „On mi řekl, že si bude ve Svátek práce² zabrušovat ventily.“ Tuším, že to byl ten den. A on řekl: „Nuže, přál bych si, abys mi přišel pomoci, Jime.“

---

² V USA se slaví 1. září

244 On mu řekl: „Přijdu ti pomoci, až se vrátím z kostela, ale nejdřív musím jít do kostela.“

245 Řekl, že když tam přišel, pan Ramsey dobrušoval ventil na svém autě. Řekl: „Jimmy, skoč tam za řeku, tady jsou hospody zavřeny, zajed tam za řeku a přivez mi kartón piva.“

246 On řekl: „Pane Ramsey, udělal jsem mnoho špatných věcí, ale nikdy se neproviním tím, že bych obstaral pro Božího služebníka kartón piva.“ A řekl mu: „Ne, pane, tohle nikdy v životě neudělám.“

On řekl: „Dobrá, ale jdi, přines to, Jime.“

247 On řekl: „Pane Ramsey, zabrousím vaše ventily, ale jestliže chcete nějaké pivo, pojedete si pro něho sám.“ A řekl mu: „Nikdy bych si nedovolil Božímu služebníkovu obstarat takovou věc, jako je tato.“

248 A tak Ramsey skočil do Jimmyho auta, odjel na druhou stranu řeky a vrátil se v podroušeném stavu s bednou piva a popíjel.

249 A tak to začalo s ním jít z kopce a onemocněl, vidíte. Bůh již k němu nemohl mluvit. Já jsem ho varoval; udělal jsem všechno, co jsem mohl. Šel za ním také bratr Smith, aby ho varoval. Všichni se snažili udělat vše, co jen pro něj mohli udělat. A on přesto, jen potrásal hlavou. A co se stalo? Onemocněl a zemřel. To je známkou toho, že byl spaseným mužem. Jestliže ho Bůh nemohl přivést k poslušnosti... musel ho vzít z této země, vzít ho k sobě domů. To je přesně to, co říká Bible. A přesně taková jsou biblická zaslíbení: jestliže nepřijímáte nápravu, musíte odejít domů.

250 Bůh tě nemůže ztratit poté, když tě spasil, ale může ukrátit tvé dny a způsobit, že zaplatíš za každý hřích, kterým ses provinil. A tak jestliže hřešíš, budeš muset zaplatit za to, co jsi udělal. Zapamatujte si to.

Židům 10:29

251 Nuže, nechť Pán zůstává s vámi. Dnes večer věřím, že bratr Ramsey byl spasený. Zcela jistě tomu věřím. On byl jednoduše neposlušný Bohu, a když se stal neposlušný Bohu, Bůh ho musel vzít domu. To bylo jediné východisko... Protože čím to je? „On by přinášel pohanu a ostudu Krvi, kterou byl posvěcen.“ Souhlasí to? „Protože tím by uznali smlouvu za nesvatou věc.“ Není to přesně tak, jak je řečeno zde v epistole k Židům... Vidíte, bylo by pro něj nemožné, aby byl ztracený, ale on by přinášel hanbu a pohanu, a tak ho Bůh musel vzít z této země, vzal ho k Sobě domů. Přesně tak to muselo dopadnout.

Nuže, Pán vám žehnej, zatímco skloníme na chvíli naše hlavy k modlitbě:

Jan 6:37; Jan 15:16; Galatským 5:22, 23

²⁵² Nejsvatější a nejmilostivější Otče, jsme Ti opravdu vděční za zaslíbení, která máme, že nás nikdy nezanecháš a neopustíš. Ty jsi zaslíbil, že nás budeš tímto životem provázet a ve chvíli smrti nám budeš blízko. Ty jsi nám zaslíbil, že máme věčný život, dal jsi nám ho zdarma, nemůžeme ho nikdy ztratit. „Všichni, kteří přijdou ke Mně, mají život věčný.“ A jestliže se jedná o věčný život, pak on nemá konce. A Ty jsi zaslíbil, že nás vzbudíš v ten den nejposlednější. A za to jsme velice vděční. Jsme Ti vděční za Tvé Slovo, které nás toto učí. Ono nám dává spolehlivou naději. To nám dává na vědomí, že náš Otec je láskou. On nás miluje, On nás vybral. Ty jsi řekl: „Ne vy jste vyvolili Mne, ale Já jsem vás vyvolil a ustanovil jsem vás...“ Děkuji Ti, Otče, že Ty jsi tak učinil. A dnes večer tu sedí mnozí, kteří byli určeni k věčnému životu a přijali Ježíše Krista jako svého osobního Spasitele, a ovocem Ducha, který je provází v jejich životě je: jemnost a tichost, pokora, láska, radost, pokoj, shovívavost, dobrota. O, jak jsme vděční za tyto věci.

²⁵³ Prosíme, Otče, jestliže dnes večer je tu někdo, koho neprovázejí tato ovoce, ale kdo spoléhá na nějakých fantastických věcech, protože jednoho dne se cítil podnícený nebo upadl do nějakých emocí a měl dobrý pocit, možná, že křičel, možná dělal mnoho různých věcí. Ale Otče, jestliže nemá toto ovoce Ducha, které ho udržuje každý den v ustavičné lásce, v odpouštění svým nepřátelům, v napravování svých špatností a v životě v pokoji a lásce, sladkosti a laskavosti vůči ostatním, a horlivostí pro církev, a lásce ke Kristu, a rovněž k Jeho dětem, ó, věčný Bože, odpusť jim. I když mohou být členy církví, členy toho pozemského těla, nechť nyní při odchodu odloží všechno, co je tělesné, tyto mrtvé skutky, a úpěnlivě chvátají k dokonalosti. Učiň to, Pane. Ať směřují k Tomu, který je dokonalý a přijmou Ho, jako usmíření za své hříchy, aby On mohl zůstat stát, jakožto dokonalá Oběť pro ty, kteří se provinili, muže a ženy, a opatří je Svou milostí, a láskou, a pokojem, dokud nepřijdou do Boží přítomnosti, aby žili navěky. Učiň to, Otče. A zatím, co jsou naše hlavy skloněny:

²⁵⁴ Pokud někdo zde z přítomných je ochoten zaměnit tělesný život zakládající se na různých nařízeních, křtech, senzacích a různých tělesných věcech, za opravdu plné srdce opravdové lásky, aby se mohl přiblížit i k největšímu nepříteli, obejmout ho svými rukama, a říci: „Bratře, budu se za tebe modlit, miluji tě.“ Pokud chcete zaměnit tělesný prožitek za opravdový prožitek lásky, nechťeli byste zvednout

své ruce k Bohu a říct: „Bože, vezmi mne dnes večer a učíš mě tím, čím bych měl být.“ Já se za vás pomodlím, přímo z této kazatelny. Chcete, abych se za vás pomodlil? Zvedněte své ruce.

255 Bůh ti požehnej tam vzadu, pane. Bůh ti požehnej, bratře. Ještě někdo? Bůh ti požehnej, pane. „Chodil jsem do kostela dlouhé roky.“ Bůh ti požehnej, pane. Bůh ti požehnej zde, bratře. Bůh ti požehnej tam vzadu, malá paní. „Chci poprosit Boha, aby mě naplnil pokojem.“ Míváte občas zlou náladu? Býváte někdy mrzutí? Míváte někdy pochybnosti? Býváte někdy zmitání? Míváte někdy pochybnosti, zda je to opravdu správné nebo ne? Když přistupujete ke Kristu, přicházíte s naprostou jistotou se srdcem plným lásky? Přistupujete k Němu beze všeho strachu: „Vím, že On je mým Otcem.“

1. Mojžíšova 15:6; Jan 5:24; Římanům 4:3, 11; Galatským 3:6; Jakub 2:23

256 Pak není pro vás odsouzení; přešli jste ze smrti do života. Víte o tom, můžete sledovat svůj vlastní život: žijete v lásce, v odpuštění, v něžnosti, v pokoji, v tichosti, to všechno obnáší ovoce Ducha, které provází váš život na každý den. A jakmile uděláte něco špatného: „Ó, ach.“ Jakmile, vám to přijde na mysl, „*udělal jsi špatnou věc*,“ okamžitě to dáte do pořádku, ihned. Nečekáte ani minutu; jděte přímo, hned to dejte do pořádku. Pokud to neuděláte, dobrá, vy nemáte Kristova Ducha. Můžeš být dobrou ženou, můžeš být dobrým mužem, můžeš se těšit ve svém sboru dobré pověsti, můžeš se těšit dobré pověsti mezi svými sousedy, ale došel jsi již k oné dokonalosti, na to místo, na kterém zcela a určitě důvěřuješ Kristu? A tím... „Jen mi dej pečeť.“ Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to započteno ke spravedlnosti. A Bůh mu pak dal pečeť obrázky jako potvrzení.

257 Nuže, vy říkáte: „Já věřím Bohu, já jsem udělal vyznání.“ Ale dal ti již Bůh pečeť Ducha Svatého zpětně do tvého života s láskou, radostí a ovocem Ducha jako důkaz toho, že jsi byl spasen? Jestliže to ještě neudělal, pak ještě neuznal tvou víru. Ty jsi sice udělal vyznání, ale On to nepřijal, protože něco není v pořádku. Chtěl bys Ho tedy potom přijmout? Pokud je tu ještě někdo, zvedni svoji ruku dříve, než se budeme modlit.

258 Bůh ti žehnej, mladá paní. Bůh vám žehnej také tam vzadu. Bůh ti žehnej, v pořádku, je tu ještě někdo než se pomodlíme? V pořádku, Bůh ti žehnej tam vzadu, sestro. Bůh ti žehnej, bratře. Bůh ti žehnej, bratře. Bůh ti žehnej, můj bratře. To je správné. Tak tedy deset, asi patnáct rukou se pozvedlo. Nyní se pomodleme.

259 Blahoslavený Pane, oni na svých židlich nacházejí oltář. Jsou to

jejich místa, na kterých teď sedí a Ty jsi promluvil k jejich srdcím, že nejsou v pořádku. Jsou to jejich místa, kde jsi vložil touhu do jejich srdcí, aby zatoužili se více podobat Ježíšovi.

260 Oni touží po proměně svého života: oni touží po tom, aby se stali krotcí a pokorní, oni touží po jemnosti, úplné trpělivosti, oni chtějí být shovívaví, a odpouštějící. Oni chtějí být opravdovými křesťany, být podobní Kristu, dokud ten svět neřekne, když se budou procházet ulicí: „Ten muž je opravdovým křesťanem. Ta žena je opravdovou křesťankou. Ó, to jsou ti nejjemnější, nejmírnější, nejpříjemnější lidé.“

261 Dejž to, Pane, aby mohli obdržet toto prožití dnes večer. Ať by se nikdy nespolehali na své církve a na své schopnosti, na svou příslušnost k nějaké církvi nebo denominaci; nebo na své emoce nebo nějaké fantastické věci, takové jako emocionální podnícení, na něco, co se stalo (že snad křičeli, mluvili v jazycích a tak dále).

1. Korintským 13:8

262 Ó, věčný Bože, zabraň jejich snahám, aby nedoufali, že se takto dostanou do nebe, protože jsme byli svědky toho, jak mnohokrát tyto věci mizerně ztroskotaly. A Ty jsi řekl, že ony jistě ztroskotají: „Ač jsou jazyky, ty pominou, ač jsou proroctví, vniveč se obrátí, tam kde je poznání, ono pomine, všechny tyto věci dokonce i dary, zázraky, uzdravení, to všechno pomine. Jen Božská láska vytrvá navěky.“

263 Bože, stvoř to v jejich srdcích a dej jim poznat, že je to Duch, který přináší ovoce. Učiň to právě teď, Pane, zatímco na Tebe očekáváme, protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

Lukáš 21:28; Jan 10:3, 4, 27; Galatským 5:1

264 (Prázdné místo na pásku.) ... ohnivé koule lítají a je vidět hrdličky jak prolétávají budovou sem a tam, je vidět Krista přicházejícího s hřeby ve svých dlaních, a ve Svém... Víte, že to je antikristova léčka? On řekl: „Když se tyto věci začnou dít, pozvedněte své hlavy, protože se blíží vaše vykoupení.“ A proto bych chtěl každou minutu, která mi je dána, usilovně chvátat do sboru, abyste mohli stát pevně. Bratr Neville, nemusí vždycky zůstat mezi námi. Já věřím, že bratr Neville je dobrý, poctivý učitel Evangelia. Ale my nevíme, co se může přihodit této kazatelně; a i kdyby se to stalo: „Ovce mé slyší můj hlas.“ Stůjte s tímto Slovem. Neopouštějte nikdy toto Slovo. Stůjte s tím, proto stůjte pevně v té svobodě, ke které vás Kristus vysvobodil. Nedejte se znovu zamotat do nějakého břemene otroctví a tak dále. Stůjte mocně a zůstaňte svobodní. Bůh vám bude žehnat. Nemáme se v tom světě čeho obávat.

Židům 4:16; 1. Janova 3:22

265 Vždycky se pozastavujete... Pozoruji lidi, jak přicházejí, abych se za ně modlil, oni potají přicházejí do řady. Když se má konat další uzdravovací kampaň, přicházejí znovu a postaví se do řady. Já je neodsuzuji. Oni hledají nějakou úlevu, ale každopádně to dělají nesprávným způsobem. Dělají to právě opačně, než řekl Bůh, že by se to mělo dělat. Vidíte? Ale když přicházíte směle k trůnu milosti a věříte, že jste za to prosili, obdržíte to; chopte se toho! Tak by to mělo být. To není přecházení z jedné mise do druhé, z jednoho sboru do druhého, z jedné kampaně do druhé.

266 Jakže, oni z těch uzdravovacích kampaní udělali něco neseriózního, naprosto nesmyslnou záležitost. Je tomu opravdu tak. Ocitlo se to v takovém rozpoložení, jsou to inteligentní lidé, oni se rozhlížíjí a pozastavují se, k čemu to vlastně spěje. Bůh si přece takové věci nepřejí. Uzdravování nemusí být jenom v kampaních. Uzdravení by se měly dít v každém místním sboru, tam by měly působit všechny dary, ale nezakládejte na semenu. Neupínejte se k darům — jestliže tě chce Bůh k něčemu použít, On to udělá — ale hleďte směrem k Dárci.

267 Martin Luther, poté, když jednou mluvil v jazycích, byl tázán, proč o tom nekázal; a on odpověděl: „Kdybych to kázal, moji lidé by šli za dary, místo za Dárce.“ Je to tak.

268 Moody, když jednou kázal pod inspirací, promluvil v jazycích. On řekl: „Bože, promiň mi, že jsem mumlal taková pošetilá slova.“ Opravdu. Vidíte, oni měli tyto věci. My těmto věcem věříme, ale ony musí být položeny na svá místa. Tyto věci nesmíme pokládat za důkazy.

Matouš 7:20 Galackým5:19-23

269 V Bibli nám není ponechána žádná věc, jako důkaz Ducha Svatého, kromě ovoce Ducha. Najdete to na každém místě, na kterém o tom Ježíš řekl. Ano, pánové, důkazem Ducha Svatého je ovoce vašeho ducha. Řekl to Ježíš: „Po ovoci jejich, poznáte je.“ A ovocem Ducha je: láska, radost, pokoj, shovívavost, dobrota, pokoj, mírnost, krotkost. A ovocem nepřítele je: nepřátelství, nenávisť, zlost, svár a tak dále; to je ovocem nepřítele. A tak můžete posoudit podle způsobu vašeho života, jestli stojíte s Bohem, zda celé tvoje srdce je prostoupeno láskou k Němu. A když Ho miluješ a jsi něžný, a žiješ s Ním každý den, pak můžeš vědět, že jsi přešel ze smrti do života. Pokud tomu tak není nebo pokud je to naopak, pak jsi jenom padělatelem křesťana. To je pravda. Nu co, každý tělesný padělek vyjde zcela jistě najevo; my o tom víme.

²⁷⁰ A tak nežijte takovým způsobem života, nemusíte tak žít. Proč bychom přijímali nějakou náhražku, když celá nebesa nad námi jsou plná dobrých a opravdových věcí? Jistě. Dovolte mi uchopit se Boha a nic jiného si nepřejí. Amen.

²⁷¹ Nechce někdo přijít, abych se za něj pomodlil? Pokud ano, zvedněte ruku. Dnes ráno jsme měli uzdravovací shromáždění. Domnívám se tedy... Tato paní zde? Dobře, sestro, přišla bys potom dopředu? A náš starší bratře, přijď sem, abys ji pomazal olejem. (Prázdné místo na pásce.)

*... osviť mne,
ó, osviť mne, Pane, osviť mne,
nechť světlo Tvého majáku osvíť mne*

²⁷² Není On nádherný? Skloňme naše hlavy, teď opravdu tiše. A osviť mne, znovu. Nuže, začněme všichni spolu.

A osviť... (Jen Ho teď uctívejte ve svých duších a utište se. Začíná služba uzdravování. Poselství je skončeno; uctívejme.)

*Nechť světlo z Tvého majáku osvíť mne.
Ó, osviť mne, Pane, osviť mne.
Nechť světlo Tvého majáku osvíť mne.*

Být jako Ježíš, být Jako Ježíš,

(vždycky)

*na zemi toužím být jako On;
cestou života ze země do slávy,
prosím jen o to být jako On.*

*Budeme kráčet ve světle, v nádherném světle,
pojdte tam, kde se stkví krůpěje rosy milosti;
sviť kolem nás, dnem i nocí,
Ježíši světlo světa.*

*Všichni svatí světla provolávejte Ježíše,
že je světlem světa,
všechny zvonce v nebi, nechť se rozezní,*

Ježíš je světlo...

(Přijmi nás, Pane, zatímco Tě uctíváme.)

*Budeme kráčet ve světle, v nádherném světle,
pojdte tam, kde se stkví krůpěje rosy milosti;
svít kolem nás, dnem i nocí,
Ježíš, světlo světa.*

273 Copak nemilujete to vydrhnutí? Cítíte se dobře? Zvedněte vaše ruce. V těch starodávných písničkách, v těch starodávných hymnách je něco zvláštního, že ano; já bych je chtěl mít raději, než všechny tyto nové světské písně, které křesťanské církve zavedly. Mám rád ty starodávné, mám je rád:

*Blízko kříže mě drž Ježíši (aj!),
kde ten vzácný pramen prýští,
všechněm zdarma zdraví přináší,
plynouc z Golgotského návrší.*

*Na kříži, na kříži,
ó tam je na věky moje sláva,
dokud moje uchvácená duše
nenalezne pokoj za řekou.*

274 Za zpěvu takových písní by člověku nebylo těžce se rozloučit se světem. Že ano? Jak nádherné. Je všechno dáno do pořádku? Víte, jsem tak rád, že jsem to všechno dal do pořádku. A vy také? Ten starý účet je úplně vyrovnaný už dávno; řekl jsem Mu: „Pane, nerad bych měl tam dole u řeky nějaké problémy. Raději bych chtěl mít jistotu teď.“ Chci Ho poznat. Chci Ho poznat.

Filipenským 3:10

275 Před námi všemi leží veliká tmavá stráž. Před každým jedním z nás. A my směřujeme tímto směrem a při každém úderu našich srdcí jsme tomu blíž a blíž. A když tam přijdeme, já bych se nerad svíjel jako zbabělec. Chtěl bych se ovinout rouchem Jeho spravedlnosti a vějit s vědomím, že jsem Ho poznal v moci Jeho zmrtvýchvstání, a když On zavolá, já vyjdu zprostřed zemřelých.

276 *Má víra k Tobě zří, zazpívejme to teď:*

*Má víra k Tobě zří,
Beránku z Golgoty,
Božský Spasiteli!
Vyslyš můj hlas, prosím,
zatímco se modlím,
všechny mé hříchy se mne sejmi,
a nedovol, abych se více
vzdaloval od Tebe.*

Izaiáš 53:5, 6 Jud. 1:24

277 Nyní, veliký Učiteli, tak, jak jsi nás vyučoval ze Svého nejvzácnějšího Slova, naše srdce jsou naplněna chvěním a milostí vytržení, vědouce to, že jsme přešli ze smrti do života. Je to všechno skrze dobrotu našeho Pána Ježíše, který nás povolal, který nás obmyl ve Své krvi a představil nás před trůnem Božím jako bezvadné a bezúhonné, neboť On vzal naše hříchy na Sebe (na nás nelpí žádný hřích). Bůh vložil nepravost nás všech na Něj a On byl raněn za naše přestoupení. Ó, jak my Ho milujeme, velkého Beránka Božího.

278 A modlím se, Otče, abys nám dal řeč a způsob vyjádření, abychom mohli říci druhým, aby Ho mohli poznat také, a zamilovat si Ho, protože On miloval je. Uděl nám této milosti. A děkuji Ti, Otče, za tato znovuzrozená nemluvnátka, která právě přišla do Božího království. Necht by někde našla dobrou domácí církev, kde by Ti mohla sloužit, dokud je smrt neosvobodí od tohoto starého těla, ve kterých snášejí muka a bolesti. A postav je před Něj bezvadné a bezúhonné v tom nadcházejícím věku jako vlastníky věčného života. Protože o to prosíme v Jeho jménu. Amen.

